

el nou santpolenc

març 2000

número 30

jAZZ

25 anys a Sant Pol de Mar

El Jazz Galet Club celebra el seu aniversari

Ruscalleda s.a.

EXCAVACIONS I TRANSPORTS
MOVIMENTS DE TERRES
TREBALLS PER AL CAMP

Avinguda Maresme, 9
08396 Sant Cebrià de Vallalta (Barcelona)
Tel. 93 763 10 12 - Fax 93 763 13 21

Sumari

Bústia	5
Opinió	6
Gent del poble Josep Tarrides	13
Notícies	17
Història	20
Reportatge: 25 anys de Jazz	22
Política	28
Cultura	30
Cuina	34
Recordatori	36
Esports	38
Agenda	40

13

22

el nou santpolenc

Edita:
Joan Xumetra - Regidoria de Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Sant Pol de Mar

Director: Jordi Pomés
Administració: Núria Fugassot

Consell de Redacció:
Ester Roig (Cultura),
Ricard Estol, Pito (Notícies),
Jordi Pomés (Història, Política)
Daniel Solano (Esports)

Consell Assessor

Fotografia: Ricard Estol (Pito)
Disseny i maquetació: Daniel Solano
Impressió: Nova Impremta - 3

Publicitat: Núria (93 760 04 51)
Web: www.santpol.org/ens
E-mail: ens@santpol.org

Dipòsit Legal: B-24263-93

El Nou Santpolenc no comparteix necessàriament les opinions signades.

Fotografia de portada: Pito

Editorial

Dèiem en el primer editorial d'aquesta nova etapa d'El Nou Santpolenc que ens havíem proposat no evadir els temes més problemàtics i polèmics de la població, tot intentant escoltar i plasmar l'opinió de tothom. Doncs bé, seguint aquest criteri, vàrem decidir tractar en aquest número 30 el molt problemàtic cas dels Tints Carbonell i així ho vàrem anar anunciant de manera verbal des del moment en què prenguérem la decisió. Alguns varen interpretar precipitadament que es tractava d'una maniobra de l'Ajuntament per acabar d'enfonsar el Tint. D'altres, la majoria, ens varen felicitar per l'elecció del tema, tot demanant-nos la màxima equanimitat i seriositat en el tractament del cas. Certament el tema és molt seriós i greu i la nostra elecció es pot qualificar de valenta. Finalment, tal com heu pogut constatar, el tema no s'ha tractat. Per què? Doncs perquè preteníem contrastar fonamentalment les quatre parts més implicades en la problemàtica: propietaris de l'empresa, treballadors, veïns i Ajuntament. De les quatre, tan sols una, l'Ajuntament, ha accedit a contestar les nostres preguntes. Les altres tres, després d'intentar parlar amb els màxims representants de cada una d'elles, han preferit o optat per callar i/o no col·laborar. La nostra sorpresa més gran ha estat el silenci dels representants dels veïns. Segons ells, han decidit no pronunciar-se en res mentre no se celebri el judici pendent contra el Tint i en el qual hi estan citats a parlar de manera personal. És a dir, que prefereixen esperar que es pronunciï primer la justícia i no dir res ni com a comissió de veïns, ni com a representants d'aquesta comissió ni a tall individual. Ho respectem. Evidentment, tothom té dret a manifestar-se o no. Però difícilment la nostra revista podrà aconseguir la desitjada equanimitat sobre un assumpte si els més implicats en ell prefereixen no manifestar-se. Per poder informar, un mitjà de comunicació necessita primer de tot informar-se o ser informat. Per això, davant el silenci al·ludit d'aquelles tres parts, vàrem decidir no tractar, de moment, el tema, tot i que ja havíem aprofundit en el cas a partir d'informacions de diverses fonts i d'entrevistes a d'altres col·lectius sensibles o també implicats en la problemàtica com el grup ecologista GOM -a través de Josep Gol- o l'oposició política municipal -a través de Josep Roca Cardona, portaveu del grup municipal AS-AM-. De totes maneres, no ens desanimem ni per tractar més endavant aquest tema ni per tractar-ne d'altres de tan o més difícils. Per això som aquí. Per investigar i informar.

Materials de construcció i decoració

Amargant

Ceràmiques
Marbres i granets
Banyeres i cabines hidromassatge
Mampares
Sanitaris
Griferies termoestàtiques
Accesoris bany
Mobles bany

Balay
BOSCH
Miele
Pando
Tekā
imperial

Mobles cuina
Electrodomèstics
Xemeneies
Barbacoes
Elements decoratius d'exterior
Balustrades
Tot tipus de material per a la construcció

Projectes de Cuines 3D
DEMANI PRESSUPOST

Ceràmica des de 900 pts!

Amargant SANT POL DE MAR
Ctra. de Sant Cebrià, s/n tel. 93 760 01 12
Horari: De 8 a 13 i de 15 a 19 h.
Dissabtes matí obert

Amargant PINEDA DE MAR
Sant Joan, 42 (N-II) Tel. 93 767 14 16
Horari: De 9 a 13 i de 15 a 20 h.
Dissabte obert matí i tarda

AUXIMOBEL

Enhorabona a *El Nou Santpolenc*

Josep M. Ainaud de Lasarte

Es qui estimem Sant Pol, estem d'enhonorabona amb la sortida d'*El Nou Santpolenc*. Hem de celebrar, sempre, un mitjà de comunicació que ens expliqui què passa a Sant Pol i què voldríem que passés. I no solament per a la gent de la vila, sinó per a tots aquells que, per un altre motiu, l'estimem. No cal haver-hi nascut, per a sentir-nos com a casa. Sant Pol té aquesta gran qualitat de fer seves les persones que hi han vingut a viure o, fins i tot, que hi passen els mesos d'estiu. La cordialitat de la seva gent, l'encant dels seus carrers i de les seves botigues, la sorra de les seves platges, i l'atractiu dels seus entorns fan que en poc temps, els forasters se sentin santpolencs.

Potser per això, a la revista li heu posat el nom d'*El Nou Santpolenc*. Voleu dir que no es sentien com a casa els que havien vingut de fora, com l'Amadeu Vives, l'Enric Morera, en Pere Coromines, en Martí Monteys, la Conxita Badia o el senyor Coll i Alentorn? Aquesta capacitat d'integració que té Sant Pol és una prova més de la seva profunda catalanitat. El nostre país ha estat, des de sempre, una terra de pas, "un país de marca", com se'n diu, que ha fet seves les persones que hi han vingut a viure i a treballar. Som un país que no vol racismes: volem que tots els que hi arribin, tard o d'hora, se sentin d'aquí. Vinguin d'on vinguin, pensin com pensin, que se sentin, de cor, ciutadans de Sant Pol.

Bústia

L'Avi Vila només va pintar de gran

Com a estudiós de l'obra pictòrica de l'Avi Vila -sobrenom del mestre d'obres i pintor Joan Vila (Sant Pol, 1888-1980)-, he de dir que aquest personatge, encara que pertanyés a la mateixa generació, no fou dels primers santpolencs que pintaren paisatges de la nostra població, contràriament al que s'afirma al llibre recentment aparegut a Sant Pol "Joaquim Pou, dinamisme i ambició".

Va començar a pintar després de molts anys que aquells primers santpolencs i d'altres ho fessin. Fins de gran no va tocar un pinzell, segons informació familiar obtinguda a l'hora de redactar el meu llibre "L'Avi Vila, pintor" (Sant Pol, 1998) i que ho faig constar així:

"Les primeres lliçons les rep d'en Miquel Campeny, mestre d'escola que va animar uns quants nois santpolencs a iniciar-se en el camp de la pintura. Entre ells no hi va haver l'Avi, que en cap moment va tenir cap gest envers aquest art". "Abans d'entregar-se a la pintura, l'únic que hom recorda d'alguna possible incursió en aquest camp són els dibuixos que feia als seus néts de la cara del "Cu-cut!" com qual-sevol persona no destre en aquest terreny."

Va iniciar la seva obra pictòrica als 83 anys d'edat i sense cap formació artística. El resultat va ser d'una pintura molt personal i creativa.

Dídac Raurell Vives

Carta a l'ENS

Benvolguts/des redactors/es d'"EL NOU SANTPOLENC": Escric aquesta carta per expressar la preocupació amb el que es va censurar de l'entrevista de l'anterior ENS. Feta aquesta vaig insistir al seu autor, Carles Saiz, poder veure-la. Tres setmanes després en Jordi Pomés, que ja havia ins-

truit en Carles, m'insisteix que tal com està és intocable. Expresso les meves diferències per escrit. Són en el sentit d'haver censurat justament allò en que jo vaig posar més èmfasi: El pacte soterrat entre Pomés i León.

"El Punt" de l'endemà de les eleccions, 14 de Juny del 1999, porta: "Socialistes i Republicans sumen 6 regidors, els necessaris per desbancar CiU de l'alcaldia. L'entesa és difícil i, per tant, es veu més senzill renovar l'acord entre el PSC i CiU que ha funcionat durant l'anterior mandat."

I sobretot em remeto a "El Punt" de l'endemà de la presa de possessió del nou Ajuntament, 4 de Juliol, quan per boca de Pomés i León diuen: Pomés: "Esperem i desitgem una bona entesa amb el PSC" i León: "No descartem repetir el pacte de l'anterior legislatura".

Són cites coincidents, sobre un tema molt important i simultàniament en la data a les d'altres poblacions. Per tant és difícil que el periodista anés a la caça de la polèmica o s'ho inventés, més quan hi ha paraules textuals. A més, hi ha afirmacions d'altri que són falses. Poc després m'assabentem que Saiz plega per motius personals. Donat que es tracta del govern de Sant Pol durant 4 anys vull donar fe d'errades i m'assenyalen que em queda l'opció d'escriure una carta a la Bústia i així ho he fet.

Aprofito també per incloure una cita textual d'en Francesc León, a "La clau santpolenca" del juliol passat: "Per a nosaltres, el canvi demanat pels electors i electores de Sant Pol no passa perquè en Josep Roca torni a ser alcalde, doncs és tornar al passat. [...] A la vista d'aquesta situació, nosaltres vàrem proposar que haviem de tenir l'alcaldia els quatre anys i la garantia de poder aplicar el nostre programa electoral". En Francesc Pomés sembla que ho ha oblidat en unes declaracions que fa a "El Punt" del 24 de gener.

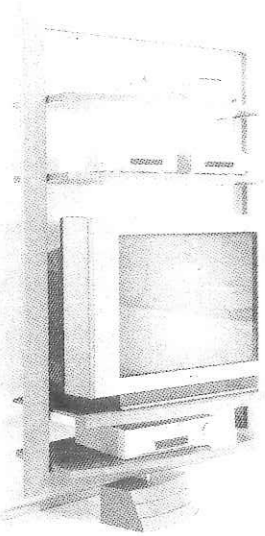
Atentament: Pere Roura

Aquest espai queda destinat a la secció de correu. D'aquesta manera, *El Nou Santpolenc* obre una porta a tothom que vulgui adreçar un escrit a la revista, expressant les seves opinions, crítiques, comentaris o, simplement, els seus pensaments sobre qualsevol tema. Els escrits no poden sobrepasar les 20 línies a doble espai en lletra Times i tamany dotze. Data límit d'entrega: 20 d'abril. Podeu deixar-los a l'Ajuntament escrits a màquina, impresos o en un disquet etiquetat amb el nom de l'autor i telèfon (amb una còpia impresa), o també ens els podeu enviar a través del correu electrònic a: ens@santpol.org

BORSA DE TREBALL	EMPRESA	LLOCS DE TREBALL
<p>Amb data 29 de febrer del 2000, aquestes són les demandes de feina que empreses privades i particulars han realitzat durant els mesos de gener i febrer d'enguany, a la borsa de treball de l'Oficina de Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Sant Pol de Mar.</p> <p>Si no tens feina, vine a la borsa de treball de l'Ajuntament de Sant Pol, t'orientarem i t'ajudarem a trobar-ne!</p>	Serralleria Ponent	1 aprenent
	Particular	1 cangur
	Hotel-Restaurant Gran Sol	1 magatzemer
	Museu de Pintura de Sant Pol	1 informador
	Ramcon SA, Neteja	1
	MBV Serveis	1 administrativa
	MBV Serveis	Persones per treballar en manteniment i neteja.
	Taller de cosidores (Canet)	Dones que sàpiguen cosir
Olis Millàs	4 persones per a tasques de magatzem i auxiliar de fabricació.	

CALELLA CONFORT

MOBLES PER A INTERIORS

Sant Jaume, 368 (Edifici Parkinsol)
08370 CALELLA Tel. / Fax 93 769 22 31

ASSESSORIA JURÍDICA

NURIA VERDAGUER

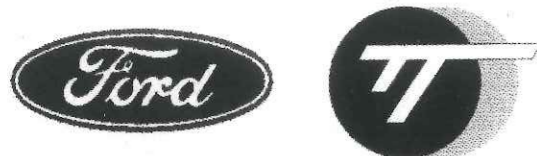
ADVOCAT

Doctor Furest, 21 - Sant Pol de Mar
Tel. 610 52 50 50 - 93 760 00 00

FUSTERIA I EBENISTERIA

ANEM S.C.P.

c/ Havana, 47 - 08395 Sant Pol de Mar
Mòbil 610 25 31 81 -Tel. Taller 93 760 02 21
Tel. Particular. 93 769 18 17

Tallers Tobella s.l.

MECANICA, PLANXA I PINTURA

Ctra. N-II, núm. 5

SANT POL DE MAR
Tel. 93 760 04 17

Roba i complementes

c/ Ferrocarril, 7
08395 - Sant Pol de Mar (Barcelona)
Tel/Fax. 93 760 11 47

Enhorabona a *El Nou Santpolenc*

Josep M. Ainaud de Lasarte

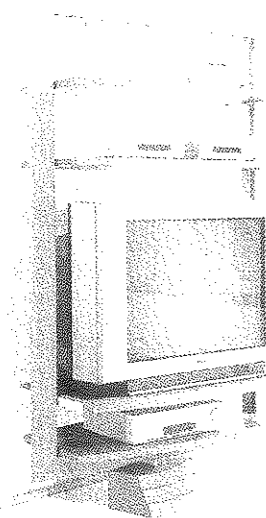
Es qui estimem Sant Pol, estem d'enhonorabona amb la sortida d'*El Nou Santpolenc*. Hem de celebrar, sempre, un mitjà de comunicació que ens expliqui què passa a Sant Pol i què voldríem que passés. I no solament per a la gent de la vila, sinó per a tots aquells que, per un altre motiu, l'estimem. No cal haver-hi nascut, per a sentir-nos com a casa. Sant Pol té aquesta gran qualitat de fer seves les persones que hi han vingut a viure o, fins i tot, que hi passen els mesos d'estiu. La cordialitat de la seva gent, l'encant dels seus carrers i de les seves botigues, la sorra de les seves platges, i l'atractiu dels seus entorns fan que en poc temps, els forasters se sentin santpolencs.

Potser per això, a la revista li heu posat el nom d'*El Nou Santpolenc*. Voleu dir que no es sentien com a casa els que havien vingut de fora, com l'Amadeu Vives, l'Enric Morera, en Pere Coromines, en Martí Monteys, la Conxita Badia o el senyor Coll i Alentorn? Aquesta capacitat d'integració que té Sant Pol és una prova més de la seva profunda catalanitat. El nostre país ha estat, des de sempre, una terra de pas, "un país de marca", com se'n diu, que ha fet seves les persones que hi han vingut a viure i a treballar. Som un país que no vol racismes: volem que tots els que hi arribin, tard o d'hora, se sentin d'aquí. Vinguin d'on vinguin, pensin com pensin, que se sentin, de cor, ciutadans de Sant Pol.

BORSA DE TREBALL	EMPRESA	LLOCS DE TREBALL
<p>Amb data 29 de febrer del 2000, aquestes són les demandes de feina que empreses privades i particulars han realitzat durant els mesos de gener i febrer d'enguany, a la borsa de treball de l'Oficina de Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Sant Pol de Mar.</p> <p>Si no tens feina, vine a la borsa de treball de l'Ajuntament de Sant Pol, t'orientarem i t'ajudarem a trobar-ne!</p>	Serralleria Ponent	1 aprenent
	Particular	1 cangur
	Hotel-Restaurant Gran Sol	1 magatzemer
	Museu de Pintura de Sant Pol	1 informador
	Ramcon SA, Neteja	1
	MBV Serveis	1 administrativa
	MBV Serveis	Persones per treballar en manteniment i neteja.
	Taller de cosidores (Canet)	Dones que sàpiguen cosir
	Olis Millàs	4 persones per a tasques de magatzem i auxiliar de fabricació.

CALELLA CONFORT

MOBLES PER A INTERIORS

Sant Jaume, 368 (Edifici Parkinsol)
08370 CALELLA Tel. / Fax 93 769 22 31

ASSESSORIA JURÍDICA
NURIA VERDAGUER
ADVOCAT

Doctor Furest, 21 - Sant Pol de Mar
Tel. 610 52 50 50 - 93 760 00 00

FUSTERIA I EBENISTERIA

ANEM S.C.P.

c/ Havana, 47 - 08395 Sant Pol de Mar
Mòbil 610 25 31 81 - Tel. Taller 93 760 02 21
Tel. Particular. 93 769 18 17

Tallers Tobella s.l.

MECANICA, PLANXA I PINTURA

Ctra. N-II, núm. 5

SANT POL DE MAR
Tel. 93 760 04 17

Roba i complements

c/ Ferrocarril, 7
08395 - Sant Pol de Mar (Barcelona)
Tel/Fax. 93 760 11 47

Bústia

L'Avi Vila només va pintar de gran

Com a estudiós de l'obra pictòrica de l'Avi Vila -sobrenom del mestre d'obres i pintor Joan Vila (Sant Pol, 1888-1980)-, he de dir que aquest personatge, encara que pertanyés a la mateixa generació, no fou dels primers santpolencs que pintaren paisatges de la nostra població, contràriament al que s'afirma al llibre recentment aparegut a Sant Pol "Joaquim Pou, dinamisme i ambició".

Va començar a pintar després de molts anys que aquells primers santpolencs i d'altres ho fessin. Fins de gran no va tocar un pinzell, segons informació familiar obtinguda a l'hora de redactar el meu llibre "L'Avi Vila, pintor" (Sant Pol, 1998) i que ho faig constar així:

"Les primeres lliçons les rep d'en Miquel Campeny, mestre d'escola que va animar uns quants nois santpolencs a iniciar-se en el camp de la pintura. Entre ells no hi va haver l'Avi, que en cap moment va tenir cap gest envers aquest art". "Abans d'entregar-se a la pintura, l'únic que hom recorda d'alguna possible incursió en aquest camp són els dibuixos que feia als seus néts de la cara del "Cu-cut!" com qual-sevol persona no destre en aquest terreny."

Va iniciar la seva obra pictòrica als 83 anys d'edat i sense cap formació artística. El resultat va ser d'una pintura molt personal i creativa.

Didac Raurell Vives

Carta a l'ENS

Benvolguts/des redactors/es d'"EL NOU SANTPOLENC": Escric aquesta carta per expressar la preocupació amb el que es va censurar de l'entrevista de l'anterior ENS. Feta aquesta vaig insistir al seu autor, Carles Saiz, poder veure-la. Tres setmanes després en Jordi Pomés, que ja havia ins-

truit en Carles, m'insisteix que tal com està és intocable. Expresso les meves diferències per escrit. Són en el sentit d'haver censurat justament allò en que jo vaig posar més èmfasi: El pacte soterrat entre Pomés i León.

"El Punt" de l'endemà de les eleccions, 14 de Juny del 1999, porta: "Socialistes i Republicans sumen 6 regidors, els necessaris per desbancar CiU de l'alcaldia. L'entesa és difícil i, per tant, es veu més senzill renovar l'acord entre el PSC i CiU que ha funcionat durant l'anterior mandat."

I sobretot em remeto a "El Punt" de l'endemà de la presa de possessió del nou Ajuntament, 4 de Juliol, quan per boca de Pomés i León diuen: Pomés: "Esperem i desitgem una bona entesa amb el PSC" i León: "No descartem repetir el pacte de l'anterior legislatura".

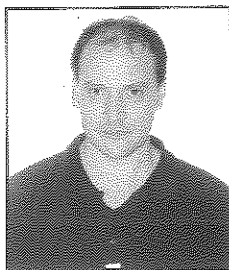
Són cites coincidents, sobre un tema molt important i simultàniament en la data a les d'altres poblacions. Per tant és difícil que el periodista anés a la caça de la polèmica o s'ho inventés, més quan hi ha paraules textuais. A més, hi ha afirmacions d'altri que són falses. Poc després m'assabento que Saiz plega per motius personals. Donat que es tracta del govern de Sant Pol durant 4 anys vull donar fe d'errades i m'assenyalen que em queda l'opció d'escriure una carta a la Bústia i així ho he fet.

Aprofito també per incloure una cita textual d'en Francesc León, a "La clau santpolenca" del juliol passat: "Per a nosaltres, el canvi demanat pels electors i electores de Sant Pol no passa perquè en Josep Roca torni a ser alcalde, doncs és tornar al passat. [...] A la vista d'aquesta situació, nosaltres vàrem proposar que havíem de tenir l'alcaldia els quatre anys i la garantia de poder aplicar el nostre programa electoral". En Francesc Pomés sembla que ho ha oblidat en unes declaracions que fa a "El Punt" del 24 de gener.

Atentament: Pere Roura

Aquest espai queda destinat a la secció de correu. D'aquesta manera, *El Nou Santpolenc* obre una porta a tothom que vulgui adreçar un escrit a la revista, expressant les seves opinions, crítiques, comentaris o, simplement, els seus pensaments sobre qualsevol tema. Els escrits no poden sobrepassar les 20 línies a doble espai en lletra Times i tamany dotze. Data límit d'entrega: 20 d'abril. Podeu deixar-los a l'Ajuntament escrits a màquina, impresos o en un disquet etiquetat amb el nom de l'autor i telèfon (amb una còpia impresa), o també ens els podeu enviar a través del correu electrònic a: ens@santpol.org

Nota de Redacció: En l'anterior número de l'ENS, per un error de maquetació, només es va reproduir la meitat del present escrit. Demanem disculpes i, a continuació, el reproduïm en la seva totalitat.

El Casal de Ca l'Arturo

Josep Mestres, Regidor de Joventut

Em sembla bé que s'utilitzi l'ENS per expressar les nostres opinions, queixes i fins i tot crítiques d'aquelles coses que creiem que estan mal fetes, com ha passat en el cas de l'Eva, d'en David i de la Mercè, que en l'ENS número 28, a la pàgina d'Opinió, fan una crítica del Casal de Ca l'Arturo. Ja dic que tot això em sembla bé i positiu, especialment si es critica la feina de l'Ajuntament amb dades a la mà, ja que quan estàs en un càrrec públic ja saps que hi estàs exposat, i en això es basa precisament la democràcia.

El que no em sembla bé és que critiqueu els monitors del Casal, nois i noies que fan la seva feina i, penso, que són amics vostres i que en algun cas han estat monitors i companys vostres al Casal de la Parròquia.

Les coses es poden criticar quan es té coneixement de causa, quan s'està ben informat del que es critica, cosa que en el vostre cas no és ben bé així, ni tan sols amb comentaris que algunes persones fan al carrer. En cap cas us heu molestat a esbrinar com i per què treballem a Ca l'Arturo.

Aquí caldria fer també un resum del perquè existeix aquest casal, i perquè no funcionava el de la Parròquia, i a partir d'aquí podríem obrir un debat i en trauríem conclusions. Però ara ens allargariem massa.

Avui per avui, el Casal de Ca l'Arturo és l'única opció que, de moment, tenen els nens i nenes de 3 a 14 anys per poder passar l'estiu, en un marc de lleure educatiu, i la feina de l'Ajuntament, la nostra responsabilitat, és fer-lo funcionar i tirar-lo endavant, com a servei públic que és, de la millor manera possible.

Molts dels que estem treballant a Ca l'Arturo hem passat pel Casal de la Parròquia com a nens i alguns també com a monitors, entre els quals m'hi incloc. Hem de reconèixer que el Casal de la Parròquia ha estat una escola on hem après moltes coses i principalment moltes actituds que hem aplicat en molts casos a la nostra vida. En primer lloc hem après a treballar per als infants. I hi hem après,

sobretot, a transmetre valors de solidaritat i companyonia per mitjà del joc i la diversió.

No és lògic, doncs, que tot aquest bagatge s'apliqui ara al Casal de Ca l'Arturo? Es realment tant greu? L'important, ara, és que els nens s'ho passin bé i que els pares puguin confiar en la qualitat del lleure que s'ofereix als seus fills. No és fantàstic que els nens puguin jugar i participar com ho fèiem nosaltres a la Fira? Quin mal hi ha? Es que vosaltres en teniu la patent? I si és així, qui us l'ha donada?

Ens acuseu d'haver perdut el sentit del lleure. I jo pregunto: De quin? Del vostre? No, companys, crec que per aquest camí us equivoqueu i veieu massa bruixes. Les coses canvien i són més senzilles del que sembla. Només cal posar-hi una mica de voluntat.

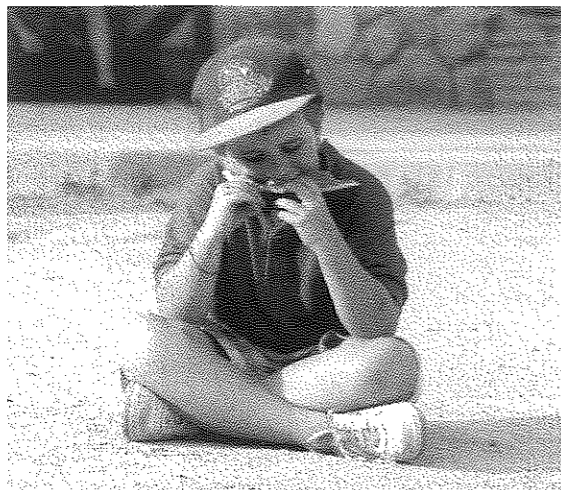
De vegades mireu una estona la lluna, tot buscant-hi un nen assegut amb un globus... Però aquest nen ja no hi és. S'ha fet gran i ha tingut fills, i els seus fills s'apunten al Casal de Ca l'Arturo buscant, bàsicament diversió, mentre que els pares hi busquen la tranquil·litat de saber que es treballa per la qualitat i l'educació.

Podria allargar-me intentant justificar la feina que es fa al Casal de Ca l'Arturo, però serà més senzill que hi passeu, pregunteu, esbrineu.

Assabenteu-vos si voleu i pregunteu als més de 300 nens que l'estiu passat van passar l'estiu amb nosaltres. Penso que estareu d'acord que això del Casal d'Estiu és una cosa molt seriosa, i cal ser responsable i estem oberts a suggeriments per a la seva millora.

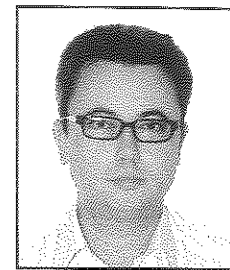
Ens acuseu que les coses es fan a cop de talonari. L'Ajuntament busca per a aquesta feina la professionalitat d'una gent que s'hi dediqui per complet, perquè ha d'ofereix un servei realment necessari per al volum de nens i nenes que a l'estiu necessiten passar, per diverses raons, unes hores de lleure amb nosaltres: monitors, material, assegurances, etc.

Estic a disposició de qui m'ho demani d'ampliar qualsevol informació sobre aquest tema.

"El Casal d'Estiu és una cosa molt seriosa, i cal ser responsable i estem oberts a suggeriments per a la seva millora"

En motiu de l'aparició del llibre titulat **Joaquim Pou Mas (1891-1966). Dinamisme i ambició. De cooperativista agrari a conseller de la Generalitat**, Joan Xumetra ens ha presenta la seva reflexió.

Joaquim Pou i Mas

Joan Xumetra

Tots els santpolencs ens sentim orgullosos de comptar en la nostra història local amb personatges nascuts o criats en la nostra població que s'han destacat en el seu camp professional o artístic i que han estat reconeguts arreu del país o fins i tot arreu del món.

Els doctors Modest Furest i Joan Riera Vaquer serien només dos exemples de la nostra particular llista de santpolencs universals. Dos exemples que han merescut d'alguna manera un reconeixement oficial i públic dedicant-los, tal com en són dignes, el nom d'un passeig i d'un carrer de la nostra vila. Però en aquesta particular llista hi ha personatges que no han tingut tanta sort pel que fa al reconeixement de les seves virtuts com els esmentats doctors.

L'agrònom i publicista Francesc Xavier Tobella o el farmacèutic i ferm catalanista Bonaventura Gombau podrien ser altres exemples d'aquest segon grup de personatges no tan afortunats. Si bé en concret aquests dos s'han guanyat algun article en alguna de les revistes que s'han publicat fins ara a Sant Pol, molt possiblement es mereixerien alguna cosa millor en el reconeixement públic santpolenc. Naturalment que és difícilíssim fer justícia a tots els que podríem incloure en el que he anomenat la nostra particular llista, i més quan és inevitable que hi hagi discrepàncies entre nosaltres o entre els futurs santpolencs sobre qui s'ha d'incloure i qui no a la llista.

El personatge motiu d'aquest llibre, Joaquim Pou i Mas, és un dels que, de moment, podria ser motiu de discrepàncies. Malgrat els llargs seixanta anys transcorreguts després de la guerra civil, encara són vius certs recels i ressentiments. I el fet que Joaquim Pou hagués estat el màxim representant d'un dels dos bàndols enfrontats en aquest conflicte impedeix encara que la seva valoració com a personatge públic sigui feta amb la suficient objectivitat per tothom. Però potser precisament per això crec

en la utilitat d'aquest llibre, elaborat excel·lentment pels historiadors Jordi Pomés i Carles Sàiz. Aquests autors demostren suficientment amb el seu treball que, més enllà de postures polítiques i ideològiques, Joaquim Pou

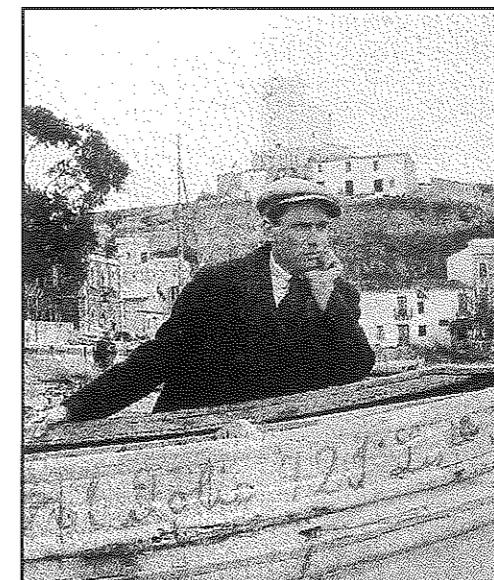
va ser uns dels personatges més rellevants, culturalment, artísticament, intel·lectualment i, per què no, sindicalment i políticament del nostre primer terç de segle santpolenc. No en va Joaquim Pou és el convilatà que fins ara ha ostentat càrrecs polítics de més responsabilitat, arribant a dirigir la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat el 1937. Per això, en aquest sentit, crec que és un llibre que intenta i que acabarà fent justícia.

I encara penso que farà justícia en un altre sentit. Sóc dels santpolencs que no els va acabar d'agradar la visió o interpretació dels fets que sobre la guerra i la postguerra en la nostra població es feia en el llibre de Jordi Amat Teixidó, recentment aparegut. Crec que aquest estudi no reflecteix amb prou objectivitat els esdeveniments que se succeïren a Sant Pol en aquell tràgic període.

Per això jo vaig ser dels que més interès vaig tenir per tal que es

"rectifiqués" d'alguna manera la versió sobre aquells fets, tot fent més justícia a la realitat històrica d'aquells esdeveniments. I per això, juntament amb el company de consistori i regidor de Cultura Josep Mestres vàrem prendre la iniciativa d'encarregar als dos autors d'aquest llibre una biografia sobre Joaquim Pou Mas.

D'aquesta manera, podríem matar dos ocells d'un tret: alhora que reesituàvem els fets ocorreguts en els anys de la República i la guerra -tot i que aquest no ha estat l'interès especial de l'estudi dels dos autors-, donàvem a conèixer públicament un dels nostres santpolencs més notables d'aquest segle. Hem d'agrair a Jordi Pomés i Carles Sàiz la feina feta perquè, tal com podreu comprovar en la lectura del llibre, no han escatimat esforços per oferir-nos un treball rigorós i ben fet.

"Joaquim Pou és el convilatà que fins ara ha ostentat càrrecs polítics de més responsabilitat"

Diego Tornay

Por fin yo

Nadie me ha visto desgastar mis zapatos, camino al horizonte;
pintor de vivos colores, un atardecer de otoño;
esfumar con mi lágrima, un cielo enfermizo por la caída del sol;
Nadie ha visto reflejado en mis ojos el camino de este poniente.

He vuelto a pisar mil ideas y un sueño;
ahogarme entre hojas doradas, con el alma atrapada;
a cristalizar mi vida, tras endurecerla con el día;
He vuelto a ti, a ese espacio donde expresar mi llanto, sin ser observado;
gritar al vacío, sin ser escuchado;
permanecer en silencio, sin ser interrogado.

Rehúyo la idea de que un nuevo amor me lleva hasta mi mesa;
hasta ese pequeño rincón donde el espacio se hace claustrofóbico y la imaginación abismal;
donde dibujo paisajes, casi inexistentes;
donde camino por mis sentidos explorando terrenos fantasmagóricos, lle-

nos de nieblas tan claras como un espejo.

Es aquí donde disfruto del mundo que me rodea;
donde el silencio borra el bullicio de la gente, dejándome escuchar la transparencia de mi nostalgia;
Es aquí donde la obscuridad de un paseo o una parada, se dejan describir por las palabras de mi alma;
Es aquí donde la sonrisa, la felicidad, la música y el baile toman vida en su infancia.

Me pregunto cuánto tiempo estaré aquí sentado; cuánto tiempo con un bolígrafo en la mano y un papel ante mis ojos;
Cuánto tiempo seguiré durmiendo observando mi postura.

Supongo que he elegido esta vida para mirarme al espejo, para proyectar un sueño, para definir un suspiro, para viajar sin dinero.
Mis zapatos no se gastan, mi ropa no se ensucia, mi maleta está vacía y mi vuelo en una pluma.

ASSEGURANCES

LLICÈNCIES
MOTOS
TURISMES

CAMIONS
REMOLCS
AUTOBUS

Ferrocarril, 6
Tel. 93 760 13 03
08395 SANT POL DE MAR
E. mail: autoescanet@infonegocio

Font, nº 21
Tel. 93 794 17 92
08360 CANET DE MAR
Fax 93 794 37 15

Bar Pluton

C/ Nou, 23 - Tel. 93 760 21 65
SANT POL DE MAR

Serralleria

PONENT S.L.

Tancaments d'Alumini

Calderic, 13 - Nau 4
Tel/Fax 93 760 09 51
Zona Industrial Sant Pol de Mar

Perruqueria per homes

Josep Maria

Carrer Nou, 54 - Sant Pol de Mar
Tel .666 39 10 29

Aigua, Gas Electricitat i Calefacció

MELCIOR CASTELLAR SOLER
Instal.ladors autoritzats pel Departament d'Indústria
de la Generalitat

Riera Vaquer, 23 - Baixos
Verge de la Mercè, 24
08395 Sant Pol de Mar
Tel. 93 760 06 75

Amenaces i oportunitats de les tecnologies de la comunicació

Josep Rifà, Jusep

A les portes del segle XXI la nostra societat està experimentant el canvi més important de tota la història: la introducció progressiva de les noves tecnologies en l'ús domèstic està provocant canvis radicals en el comportament social de l'home, aquests canvis comporten un esforç per part de la societat per comprendre i adaptar-se a la nova societat emergent on les fronteres geogràfiques i/o els patrons socials no hi tenen cabuda.

La nova societat: la cibersocietat

Les noves tecnologies milloren les capacitats d'aprenentatge i comprensió, la societat de la informació porta amb ella nous estils de vida, diferents formes de treballar, altres mètodes de comunicació, englobats tots en el concepte de cibersocietat o societat global. Els idiomes, les cultures i els patrons socials estan destinats a barrejar-se en aquesta cibersocietat, l'adveniment d'una cultura digital única basada en l'intercanvi constant d'informació i en la comunicació d'igual a igual és inevitable. En aquesta nova societat tota manifestació socio-cultural serà afavorida al poder ser difosa a milions d'usuaris en escassos minuts, i la cultura es farà més igualitària ja que tot el món tindrà el mateix accés als recursos culturals. Així doncs, el lliure accés a la informació i la igualtat seran els fonaments de la cibersocietat.

La revolució social i econòmica

En els darrers 20 anys les computadores han reorganitzat l'economia mundial, les empreses han patit una profunda transformació en els seus mètodes de producció i negoci, el proper avanç en aquest camp és el teletreball. El treballador gaudirà de llibertat d'horaris per fer la seva feina i l'empresari s'evitarà els costos d'estructura, les empreses actuals derivaran en corporacions digitals. D'igual manera les universitats han incorporat la informàtica com a eina d'investigació i recerca i ofereixen serveis de consulta on-line. La Universitat Oberta de Catalunya ha estat la pionera a oferir estudis universitaris a distància i ha endegat el camí cap a la possibilitat de poder formar-se des de qualsevol punt del món i amb llibertat d'horari.

Els avenços tecnològics arriben ara a la llar, els electrodomèstics típics de la casa estan en constant evolució i cada cop més s'introdueixen electrodomèstics intel·ligents que dosifiquen el consum i aporten més benestar als membres familiars. D'aquí a poc temps a cada casa hi haurà un ordinador central que controlarà tota funció a realitzar. Aquesta és la tecnologia que a Estats Units es comença a imposar: la domòtica, i amb ella la possibilitat d'obtenir tot tipus de serveis des de casa fent un simple clic a l'ordinador central. Tots aquests avenços canvien la concepció del temps en l'home i permet a la família pot organitzar les seves tasques en fun-

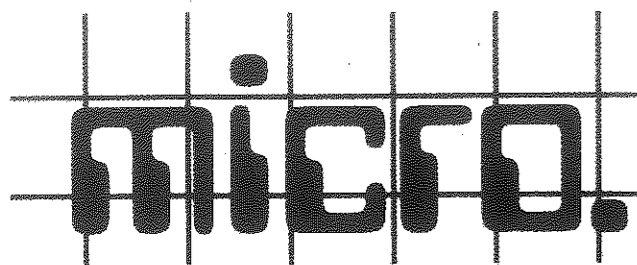
ció del temps lliure del què vulgui disposar. Ens acostem, doncs a una autèntica revolució social en tots els sentits.

Amenaces i perills

La crítica més estesa respecte a l'impacte de les noves tecnologies afecta al caràcter deshumanitzant i superficial del món tecnològic. La tecnologia actual permet reproduir tot comportament humà amagant els efectes de frustració i desengany que hom es pot trobar en la vida quotidiana, segons els crítics la cibersocietat no deixa de ser un substitut artificial de la vida real que pot portar a l'individu a un món feliç però virtual i totalment aliè a la realitat. La millor manera d'evitar aquests actes que comportarien l'aïllament de l'individu és formar-lo en un nou concepte moral: l'ètica informàtica. Igual que de petits ens ensenyen quina conducta hem de seguir a l'hora de llegir segons quins llibres o tractar amb segons quins personatges cal que el ciutadà sàpiga com actuar davant un programa de realitat virtual o una emulació de cibersexe.

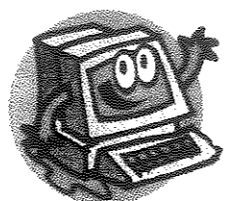
La globalització de la societat pot conduir també a un deteriorament en la riquesa cultural de les societats més petites. És paper de les institucions governamentals vetllar perquè els idiomes minoritaris i les conductes autòctones de cada nació es mantinguin actives en la cibersocietat. Cal que inverteixin per crear espais virtuals on es fomentin els trets diferencials de cada regió i promocionar la seva visita. Es fa imprescindible un relleu generacional en els càrrecs polítics, l'edat mitjana d'un polític passa dels 40 anys i la seva visió tecnològica és minsa, calen polítics emprenedors i amb coneixement de les repercussions de les tecnologies de la informació en la societat. Igualment la globalització de la societat comportarà que els països amb tecnologia endarrerida es quedin aïllats del món, es fa necessària una actuació decidida dels països desenvolupats que permeti la creació d'una entitat socio-econòmica que faciliti als països poc desenvolupats la tecnologia suficient, el Fons Monetari Internacional s'ha mostrat totalment inoperant en aquest aspecte.

Ens trobem davant un repte que no podem evitar. El món modern actual s'està dividint en dos grans blocs des del punt de vista sociològic, les persones amb por a la tecnologia i les persones sense por a aquestes. Si el primer dels grups no canvia la seva mentalitat es corre el risc de crear marginats socials. És per això que ara és el moment just per iniciar una educació tecnològica que permeti als individus poc avesats a l'ús de les tecnologies saber el mínim per no quedar enrera respecte als seus companys. D'aquesta manera estarem preparats per entrar a la nova era i les futures generacions tindran una base sòlida per actuar de forma ètica en la cibersocietat.

Sant Antoni, 93
CALELLA

Telèfon 93 769 43 12
Fax 93 766 00 00
e-mail:
micro.calella@teletel.es

14è
Aniversari

- *Venda de material informàtic
- *Aplicacions a mida
- *Servei tècnic propi
- *Classes d'informàtica per a nens i nenes
- *Cursos de formació i/o reciclatge per a empreses
- *Internet

Llastarry
COMERCIAL, S.L.

Agnès Canadell

G È N E R E S D E P U N T

Fabricació pròpia
Preus directes de fàbrica

De dimarts a dissabtes de les 17:30 a 20:00

Riera Buscarons, 41

08360 Canet de Mar

Moments clau de la formació de govern a Sant Pol

Grup Municipal d'Acció Santpolenca - Acord Municipal (ERC+Independents)

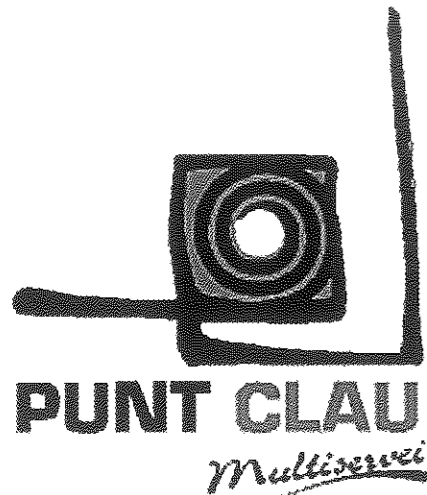
AS-ERC ha estat víctima de les calúmnies de l'Alcalde ("El Punt", 24 de Gener) que ens inculpava de no saber fer política ni pactar, remoyent els esdeveniments de l'estiu passat. Ara els volem resumir en un quadre cronològic tal com els vam viure. Amb això no pretenem polemitzar, perquè ho considerem un tema tancat i la gent està cansada de desqualificacions que no porten enlloc, a més que entenem que l'espai més adient per a la discussió política és el ple. Només volem, des de la fredor de la distància en el temps, donar a conèixer objectivament la veritat citant les fonts periodístiques.

0. 13 de Juny: Resultats electorals: 5 regidors CiU (760 vots), 3 AS (519 vots), 3 PSC (401 vots) i 0 PP (130 vots). Són possibles totes les combinacions per formar govern ("El Punt", 14 de Juny).
1. 14 de Juny: CiU busca el suport del PSC per repetir l'acord de la legislatura anterior.
2. 15 de Juny: El PSC desapareix del mapa tant per CiU com per AS.
3. 22 i 29 de Juny: Elements de CiU volen "obtenir" el suport d'elements d'AS.
4. 30 de Juny: AS prioritza una entesa amb el PSC ja que el nostre lema era "Per un canvi real i efectiu" i, a més, CiU ha rebut un fort vot de càstig (760 vots a les municipals front als 1001 de les europees).
5. 1 de Juliol: El PSC no vol saber res amb AS a no ser que aquest li doni l'alcaldia els 4 anys, preu sobre valorat que AS no accepta i considera un impossible o excusa per no pactar (escrits del PSC i d'AS al poble, juliol).
6. 2 de Juliol: AS ofereix la possibilitat de dialogar com a grup amb CiU.
7. 3 de Juliol: Elecció de Pomés alcalde en minoria, sense haver tancat ningú cap pacte. Aquest i León veuen bé recórrer a l'opció conservadora del punt 1 ("El Punt", 4 de Juliol), però volen deixar-ho per després de les eleccions de tardor.
8. 21 de Juliol: CiU, ja al poder, dona llargues i només accepta el suport d'elements d'AS.
9. 30 de Juliol: AS dona llargues i vol un acord d'igual a igual amb CiU.
10. 5 d'Agost: El PSC ofereix la possibilitat de lligar immediatament un repartiment de regiduries amb CiU, deixant el programa per al cap de 3 o 4 mesos.
11. 9 d'Agost: CiU, òbviament reforçada, pretén utilitzar AS i PSC per escollir el pretendent que li ofereixi millors condicions: el PSC o elements d'AS ("El Punt", 21 d'Agost).
12. 28 d'Agost: CiU i PSC materialitzen un acord tancant la roda amb un retorn al punt 1, com estava previst als punts 7 i 10, però CiU s'endú "la part del lleó" i el PSC es fixa el seu preu real ("El Punt", 29 d'Agost i escrit d'AS al poble, octubre).
13. 9 de Setembre: Document intern a tot el personal de l'Ajuntament comunicant canvis de regiduries.
14. 24 de Setembre: Coneixement públic i oficial de les Resolucions d'Alcaldia sobre reestructuració i funcionament òrgans municipals. AS sola a l'oposició.
15. 15 de Novembre: Passades les eleccions autonòmiques (17 d'Octubre) CiU i PSC acorden un programa d'actuacions de govern fins el 2003 i el fan públic al Núm. 29 de l'ENS. (Gener del 2000)
16. 16 de Febrer: Aprovació del finançament del programa pactat en el pressupost municipal.

Jacint Verdagué, 20
08358 Arenys de Munt
tel. 93 795 12 29 - fax 93 795 02 94
e-mail: digit@retemail.es

- disseny gràfic
imatge corporativa, catalegs, autoedició,...
- serveis d'impressió
impressió gran format (posters, cartells,...)
impressió offset, impressió digital.
- publicitat, retolació, retoc fotogràfic.
- acabats (plafonat, plastificat i encapsulat)

PUNT CLAU
Multiservei

Av. General Moragues, 5
08360 Canet de Mar
Barcelona
Tel.: 93 794 37 37
Fax: 93 794 37 38
E-mail: puntclau@ctv.es

Horari:
de 8'30 a 20'30
de dilluns a dissabte

- Copisteria digital (color i b/n)
- Impressió amb qualitat fotogràfica
- Enquadernacions i Plastificats
- Transparències
- Missatgeria (recepció i enviament) i Embalatge
- Servei de fax i Internet
- Tot tipus de feines d'impremta
- Disseny Gràfic i Creació de Webs
- Servei de publicitat
- Locutori i Telefonía (mòvil-fixa)
- Accessoris de Telefonía
- Servei de secretaria

ERTOIL
Lubricantes

-Som Distribuïdors Oficials de Gasoils industrials i domèstics a domicili:

- A d'automoció,
- B agrícola,
- C calefacció.

-Venem lubricants d'automoció i industrials, instal·lacions de dipòsits, legalitzacions ...i properament serem al seu costat, ens instal·lem al Polígon Industrial de Sant Pol.

Fins aviat !

GASOIL PARK, S.L.

Oficina Comercial a Port Balís de **Sant Andreu de Llavaneres**
Recepció de comandes les 24 h. al telèfon 93 792 79 39, fax 93 792 79 40
E-mail: oilpark@arrakis.es

Entrevista a
Josep Tarrides
Pescador

Nascut a Sant Pol l'any 1942. Va iniciar-se en el món de la pesca als catorze anys, amb el seu germà, quan sortia a la mar amb la barca de rem que tenien a casa. Ara ja fa quaranta anys que s'hi dedica i assegura que la vida dels pescadors ha canviat molt amb el temps. Hem volgut parlar amb ell per tal de conèixer una mica més el passat i el present d'una professió tan arrelada al nostre poble.

“Hi ha moltes lleis contra la pesca il·legal, però no son respectades”

Ha canviat molt la vida del pescador, oi?

Si, molt. Abans era més dura, era més feina de braços i de ronyons, però, en canvi, passàvem menys hores al mar. Ara, en canvi, tot està més organitzat. Mira, per tal que et facis una idea: abans sortíem amb mig quilòmetre de xarxa, mentre que avui sortim amb set o vuit quilòmetres.

I tots trebal·leu a Arenys?

Sí. Amb el temps hem anat traslladant-nos a Arenys. Treballar en un port et permet sortir gairebé cada dia a pescar, encara que no faci bon dia. Abans, en canvi, quan estàvem a Sant Pol, era diferent. Si un dia feia mal temps no es sortia a pescar.

Quants pescadors queden a Sant Pol?

Home, som uns quants. Al voltant d'uns quinze o vint.

El més perillós és l'entrada i la sortida, no?

Exacte. La sortida i l'arribada a la platja són els moments més delicats. A part, avui en dia, a nivell

professional, és molt més còmode treballar en un port. Treballar a la platja, avui, seria tercermundista.

Però manteniu la Confraria..

Sí, és clar. La Confraria encara hi és, i es manté del tant per cent que paguem entre tots. Tant els que venem com els que compren.

Hi ha pescadors joves?

Quan nosaltres érem joves, només érem tres o quatre pescadors joves, Ara n'hi ha més, però depèn molt de l'atur que hi hagi a terra. Cada vegada que hi ha atur a terra, ràpidament repercuteix en la nostra feina. Hi ha molta gent que quan plega d'una empresa i l'indemnitzen, amb aquests diners es compra una barca i mira de fer-se pescador. Ara, per exemple, que hi ha més feina a terra, els joves marxen. Per això, a les barques grans s'hi comença a veure molt treballador immigrant... magrebins, la majoria.

I amb tanta xarxa, quant peix s'agafa?

Doncs depèn del dia. Avui, per exemple, hem fet uns quaranta o cinquanta quilos. Però això no vol dir res, ja que els preus varien molt en funció de la categoria del peix.

Tenen raó els ecologistes quan es queixen que cada vegada hi ha menys peixos?

Sí, és clar. Cada vegada hi ha menys peix. Nosaltres ho notem. Amb l'equipament que portem actualment a la barca, quaranta anys enrera no haguéssim pogut aixecar les xarxes de tant de peix. En canvi, avui, com no n'hi ha tant, hem d'utilitzar més xarxes i més sofisticades.

Es controla la pesca il.legal?

Sí, hi ha algun control, però són els mínims i sobretot afecten a les barques d'arrossegament. De totes maneres, de lleis n'hi ha moltes però són poc respectades.

I deies que no teniu horari?

No en tenim d'horari. Sortim i tornem a l'hora que volem. En canvi, les barques d'arrossegament treballen de les sis del matí a les sis de la tarda. I pel que fa a les teranyines, les que van a la llum, surten a les onze de la nit i tornen quan volen.

És una feina dura.

Molt dura. Alguns joves que s'hi dediquen ja porten faixa. Només d'aguantar el balanceig quan fa mal temps ja acabes molt cansat.

És una feina segura?

Home, ara hi ha més control. Ara, gràcies als radars, estem informats per radiotelèfon de la situació de les tempestes i de la velocitat que porten, però, tot i així, de vegades t'enchampen.

A l'hora de sortir a mar, el pescador és molt prudent. És més prudent que no pas l'esportista. A la mar no se li ha de tenir por, però sí molt respecte. I tot i així, moltes vegades te l'has de jugar.

Heu patit gaires accidents?

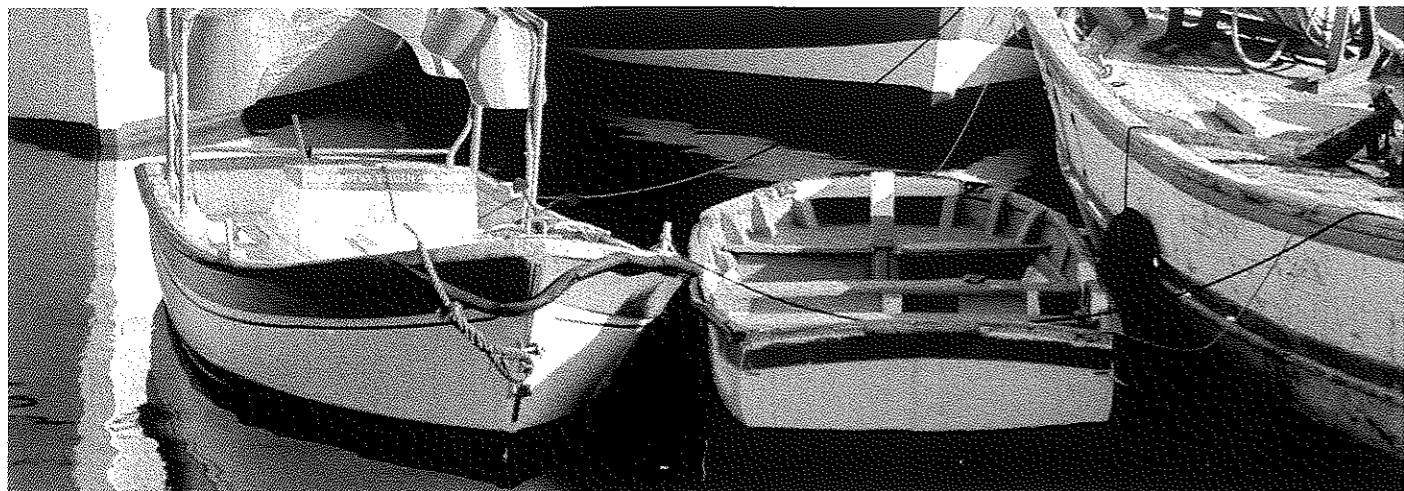
Afortunadament no, però conec alguns casos. Una vegada, a un company que no va tenir temps de girar cua, una gropada se'l va emportar fins al Masnou. I això que havia sortit de Calella. A nosaltres no ens va enganxar per sort, perquè havíem recollit deu minuts abans que ell.

Quan ve una tempesta cal recollir ràpid.

Sí, és important que no t'enganxi la gropada amb les xarxes sense recollir ja que aleshores la situació és molt perillosa.

Ara bé, a la comarca del Maresme no arriben massa gropades. És una zona privilegiada. El tros que va des de Malgrat a Premià té la sort d'estar protegit pel Montseny, que atura la tramuntana, que ve del nord, i el Mestral, que ve del sud.

“La comarca del Maresme és una zona privilegiada. El tros que va des de Malgrat a Premià té la sort d'estar protegit pel Montseny, que atura la Tramuntana”

ELECTROMÒBIL MARESME

MECÀNICA - ELECTRICITAT - PLANXA

CTRA. SANT CEBRIÀ, S/N - 08395 SANT POL DE MAR
TEL/FAX (93) 760 13 40

EQUIP ELÈCTRIC
INJECCIÓ
ENCESA
CARBURACIÓ
CLIMATITZACIÓ
BATERIES
ALARMES
CONTAMINACIÓ
SUSP-DIREC-FRENS
SÒ-TELEFONIA

Especialitats en:

CARN A LA BRASA
PIZZA
ESPAGUETIS

Obert de dijous nit a diumenge tarda

Carrer Nou, 50 - Tel. 93 760 11 22 - Sant Pol de Mar

**VIDRIERIA
SANT POL, S.L.**

*Alumini en general
*Vidres i miralls
*Mampares de bany
*Marcs a mida

Plaça Anselm Clavé, 7 - 08395 Sant Pol de Mar
Tel. i Fax 93 760 06 93

Cortinatges Sant Pol d'Alfons Panadès

Carrer Bonavista, 29
08395 Sant Pol de Mar
Telèfons: 93 760 02 57
93 886 10 69

FINQUES ESTRANY

**-COMPRA-VENDA
-LLOGUER
-ASSEGURANCES**

C/ Consolat de Mar, 24 baixos
08395 Sant pol de Mar
Tel. 93 760 12 01 - Fax 93 760 06 81
Mòbil 600 559 602

MPVV

ADVOCATS

MÒNICA MORELL GARCÍA
MONTserrat PÉREZ SERRA
NÚRIA VILA RODRÍGUEZ
MÒNICA VILET SANZ

Enric Granados, 60 - 1er 2a
Tel. 93 451 23 91 - Fax 93 323 46 95
08008 Barcelona

FERRETERIA- DROGUERIA

SANT PAU⁵

Pjda. Sant Pau, 5 - 08395 St. Pol de Mar - Tel. 760 00 35

COSES DE CASA

SANT PAU⁵

Carrer Nou, 2 - 08395 St. Pol de Mar - Tel. 760 20 54

Un exemple del que es va arribar a trobar

Tres dels participants en la Neteja de Boscos

Neteja de boscos

80 voluntaris recullen 5,5 tones de brossa als boscos de Sant Pol

El passat dia 19 de desembre va tenir lloc la Neteja de Boscos popular, coordinada per la Regidoria de Medi Ambient de l'Ajuntament de Sant Pol de Mar. L'acte, que va aplegar una vuitantena de voluntaris de totes les edats, també va comptar amb la col·laboració dels Bombers i de la Creu Roja. L'acte va evidenciar el lamentable estat en què es troba el nostre entorn natural més proper.

Al final de la jornada de neteja, els voluntaris havien recollit un total de cinc tones i mitja de brossa que va ser enretirada en tres camions. Entre els objectes trobats hi figuraven motos, matalassos, electrodomèstics de tot tipus, mobles, etc.

Els diferents grups de participants van distribuir-se en cinc rutes diferents que van intentar pentinar la totalitat de zones boscoses del municipi, com per exemple els garrofers, el Pi del Soldat o Can Borinons. La recollida, en canvi, no va afectar a les zones de Sant Pol 2000 i Vallmanya per manca de temps.

Malgrat fer un balanç positiu de l'acte, Montserrat Garrido,

regidora de Medi Ambient, va lamentar l'absència dels nens de l'escola. D'altra banda, Garrido també va advertir que, "per desgràcia, encara queda molta cosa per recollir" i que aquests tipus d'accions es repetiran cada any. En aquest sentit, la regidora ja va avançar que per al proper mes de setembre hi ha prevista una neteja popular del fons marí del litoral santpolenc.

L'ambient festiu va caracteritzar la Neteja. Segons Garrido, "el que es pretén és que aquest tipus d'accions siguin, sobretot, festes reivindicatives on hi pugui prendre part tothom".

UNIÓ DE COMERCIANTS DE SANT POL DE MAR

Com cada any, durant les festes nadalenques, la Unió de Comerciants de Sant Pol de Mar obsequia als seus clients amb participacions de la Loteria del "Niño" però aquest any, a més a més, va sortejar entre els seus clients dues bicicletes "Mountain Bike" i 50.000 pessetes, per poder fer noves compres. L'afortunat guanyador ve ésser en Bonaventura Brunet.

COMPRAR A SANT POL TAMBÉ ES FER POBLE

El fill de Bonaventura Brunet, recollint el premi >

ÒPTICA OCLARAMUNT

ÒPTICS - OPTOMETRISTES COL·LEGIATS

*Carrer Església, 210 - 08370 CALELLA - Tel/Fax 93 766 06 93

*Plaça Mèlies, 31 - 08397 PINEDA - Tel/Fax 93 767 21 75

Garbí Pol
S.C.C.L.

COMPRA - VENDA
PISOS - TORRES - TERRENYS
PROJECTES OBRA NOVA

Carrer Nou, 51 (davant Estació Renfe)
Sant Pol de Mar - Tel. 93 760 21 68

Ca l'Ingas

Carrer Nou, 49
Tel. 93 760 05 52
08395 Sant Pol de Mar

BUFET FAIDELLA, ADVOCATS

MARIA ROSA FAIDELLA I MOLLÓ
M. EULÀLIA PUJOL I FAIDELLA
ALBERT ALABALL I MARTÍ

PROVENÇA, 273 - 5è 2ª
08008 BARCELONA
TELS. 93 215 32 22
93 215 33 12
FAX 93 487 23 59

NOU, 13
08395 SANT POL DE MAR
TEL. 93 760 30 36
FAX 93 760 30 29

COMPRA - VENDA
LLOGUERS
BUFET ADVOCATS

Tel. 93 760 30 36 - Fax 93 760 30 29
c/ Nou, 13 - 08395 Sant Pol de Mar (Barcelona)

Agent de la Propietat Immobiliària
Administrador de Finques

Carrer Nou, 29
Avda. La Riera, s/n (Davant Camp de Futbol)
Tel. 760 09 16 - Fax 760 05 96
08395 Sant Pol de Mar
e-mail: msauleda@red.uci.es

ELECTRODOMÈSTICS
PEIX

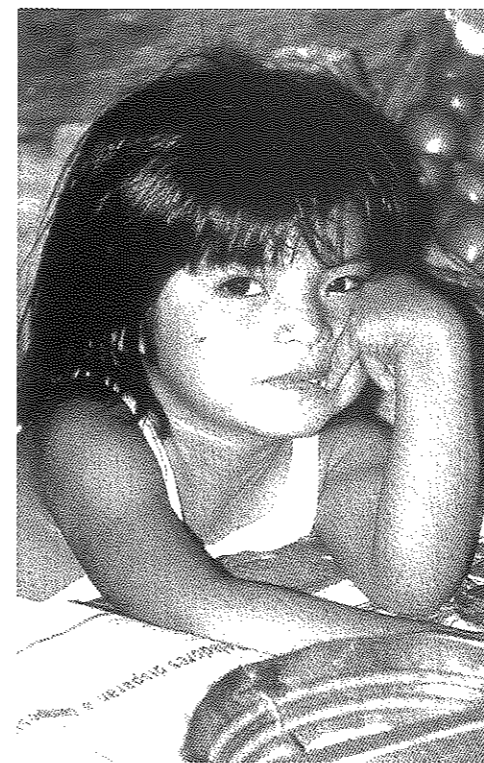
Venda i reparació
ANTONI PEIX I MANENT

Passatge de Mar, 2 - Tel. 93 760 08 11
Tel. 93 760 24 76 - 08395 Sant Pol de Mar

Festa de Sant Pau

Els santpolencs un altre any van viure intensament la Festa Major d'hivern tot i que el temps no hi acompanyava gaire. La tradicional fira, el ball, una missa solemne amb imposició de medalles, sardanes, marxa, un audiovisual, inauguracions d'exposicions, espectacle infantil... El temps, però, no va permetre que sortissin els gegants.

Una de les postals de IUCA Solidària

Diapositives solidàries

El passat dissabte 5 de Febrer es va fer una sessió de diapositives sobre la situació de molts països del tercer món a càrrec de l'ONG IUCA Solidària, a la sala Polivalent. Les diapositives havien estat fetes pels membres d'aquesta ONG durant les seves estades en camps de treball a països del tercer món, com Nicaragua, Cuba, El Salvador, Guatemala...

Aquesta és la segona projecció de diapositives que fa IUCA Solidària, formada l'estiu passat per un grup d'amics de les comarques de Girona i una de Sant Pol, que té com a objectiu la divulgació d'informació sobre els països subdesenvolupats, encara que no descarta per més endavant encarar altres projectes. IUCA Solidària també té un conveni amb la Universitat de Girona i la Delegació de Cooperació per col·laborar en campanyes de recollida econòmica i en altres projectes d'ONGs. Els 12 membres fundadors de la organització pertanyen a diferents disciplines (geografia, antropologia, arqueologia, medi ambient, enfermeria...), però tenen en comú que van participar en el mateix post-grau de cooperació, i d'aquí va sortir la idea de crear IUCA Solidària, a més, tots ells han estat en països del tercer món i formen part, per la seva banda, d'altres ONGs.

IUCA Solidària té programats sessions de diapositives en altres poblacions, una pàgina web en projecte, i la seva intenció és portar gent als diferents pobles per fer xerrades i conferències sobre els països subdesenvolupats, i convida a tothom a que s'impliqui. La seva única font d'ingressos és la venda de postals.

Tornen N'Gai N'Gai

N'Gai N'Gai va tornar a fer ballar molts seguidors el passat dissabte 19 de febrer al Centre. La mítica formació va interpretar els temes de sempre i alguna improvisació. Al cantant i líder del grup Jordi Bastard, l'acompanyaven Paquito i Pep Romaguera a les guitarres, Pol Maresma al baix i Pep Batlle a la bateria.

Abans del concert de N'Gai N'Gai hi va haver al Centre una demostració de ballet japonès, ofert com a despedida dels convilatans Jaume i Margarita.

Joaquim Pou, en primer terme a l'esquerra, en una reunió del Consell d'Economia de Catalunya el 1936, presidida per Andreu Capdevila. D'esquerra a dreta: Pou (Unió de Rabassaires); Puig Pidemunt i Fronjosà (UGT); Ruiz Ponsell (PSUC); Viadiu i Capdevila (CNT); Bernades (ERC); Presas (CNT); Lunazzi i Coteló (FAI); Sala (CNT); Oltra Picó (POUM); i Peypoch (ACR).

JOAQUIM POU MAS (1891-1966)

UN SANTPOLENC ENCARA PER CONÈIXER I RECONÈIXER

Jordi Pomés

En motiu de l'aparició de la publicació de la biografia sobre el santpolenc Joaquim Pou, dirigent agrari català, que va arribar a ser conseller de la Generalitat durant la guerra, diverses persones m'han demanat que escrivís a l'ENS unes línies sobre el personatge.

Joaquim Pou forma part d'un important col·lectiu de dirigents polítics i sindicals republicans que ha estat en bona mesura deixats de costat o oblidats per la historiografia contemporània. El franquisme els va dimonitzar i la nostra democràcia, assentada des d'un bon inici sobre un pacte de silenci sobre el tràgic passat que va enfrontar terriblement en una cruel guerra civil la nostra societat, no ha col·laborat gaire a restablir la memòria històrica sobre aquest passat recent. Els qui hem nascut a partir dels anys seixanta ens costa d'entendre els recels, sospites i prevencions que encara avui dia esperpènten dirigents republicans que es varen limitar a defensar el règim que una majoria d'espanyols va demanar el 1931 i a defensar el seu programa polític que avui dia definiríem com a molt de socialdemò-

crata -del qual la nostra democràcia actual no ha fet més que prendre'n els seus principals fonaments: l'Estat del benestar, les llibertats i la laïcitat-. Dirigents que no varen estalviar esforços per evitar més vessament de sang de la que hi va haver durant la guerra. Em sorprèn moltíssim, per exemple, que un republicà moderat com Josep Fors, alcalde de Canet entre 1931 i 1934, catòlic

"Pou forma part d'un important col·lectiu de dirigents republicans que ha estat en bona mesura oblidats per la historiografia"

practicant, que no va tenir a penes responsabilitats polítiques durant la guerra, la dreta local el responsabilitzés en bona mesura de les morts i el caos que hi va haver a Canet durant aquest període, que hagués de marxar amagat cap a l'exili el 1939 i que no pogués ni ser enterrat a la

seva població quan va morir als anys cinquanta.

Joaquim Pou va ser sens dubte políticament més radical que Fors. Fors acabà militant a Acció Catalana i Pou al PSUC. Però va ser una radicalitat que exigeix matisar-la amb algunes explicacions. En primer lloc la suposada radicalització de Joaquim Pou es va limitar als anys trenta, una de les èpoques més turbulentes que ha conegut la història de la humanitat. L'economia capitalista mundial semblà ensorrar-se. I amb aquesta, tots els règims liberals i parlamentaris. L'atur generalitzat a nivell d'Europa -a Alemanya entre 1932 i 1933 es va arribar al 44% de població obrera desocupada- es mostrà com a social i políticament explosiu. Tota Europa entrà en un remolí de difícil sortida on semblà que només valien les solucions del feixisme o el socialisme. Pou apostà per aquest darrer, creient que era l'única sortida possible al fantasma del feixisme i l'ensorrament inevitable del capitalisme.

En segon lloc els posicionaments polítics de Pou van entrar en una sobtada línia

de moderació -i, per tant, de ressituament en el que fou el seu aliniament polític dominant al llarg de la seva vida- en esclatar la guerra civil i a l'haver de fer front a importants responsabilitats de govern. Per una banda frenant com va poder els excessos dels primers mesos de guerra a Sant Pol i evitant que cap santpolenc, pres aquí, fos assassinat. I per l'altra, ja com a dirigent de la Generalitat, aturant, o almeys frenant, l'obra autènticament rupturista i revolucionària que pretenia portar a cap l'anarcosindicalista CNT, el principal sindicat obrer català en aquell moment, i l'organització anarquista FAI. Entre 1936 i 1939 la política de Pou i del seu sindicat, la Unió de Rabassaires, va ser molt més continuista que rupturista. El seu lema va ser el dels republicans, socialistes i comunistes: primer guanyem la guerra i després ja en parlarem de la revolució. Totalment al contrari que els anarquistes. Com a molt Pou i els seus intentaren aprofundir en el sistema cooperativista, pel qual ja havien intentat apostar abans d'aquell conflicte bèl·lic. Sempre varen defensar la petita propietat. S'ha conservat un fragment d'un discurs de Joaquim Pou pronunciat el setembre de 1936 que no deixa lloc a dubtes sobre aquest respecte: "referent a la petita propietat, és criteri personal meu que deu ésser respectada per a respectar automàticament la iniciativa privada i per

a demostrar que amb ella es podrà bastir evolutivament un programa que ens portarà, sense donar-nos-en compte, al que avui ens sembla un somni. Us dic que no sóc partidari de substituir barroerament el sistema de conreu familiar pel col·lectiu". El criteri de Pou es va respectar en la majoria d'explotacions agràries de Catalunya.

Pou s'havia iniciat políticament a finals dels anys deu en la Lliga Regionalista i, si bé acabà militant el 1936 en el Partit Socialista Unificat de Catalunya, es pot dir que la seva fou una evolució política en la que destacaren més les continuïtats que els salts. No foren pocs els militans de la Lliga que l'acabaren abandonant per passar-se a partits d'esquerres. I això des de la primera dècada del segle. L'alcalde republicà canetenc Josep Fors, abans esmentat, fou un més d'aquests militants regionalistes que es passaren a altres formacions més esquerranes. Per altra banda cal tenir en compte que el claríssim domini polític per part dels conservadors dinàstics a la nostra població almenys des dels anys setanta del segle XIX, juntament amb la impotència absoluta dels republicans per desfer aquesta hegemonia conservadora, facilità que els regionalistes locals adquirissin de bon principi un tarannà d'oposició política anticonservador, esquerranós i liberal, que els féu

entendre's ràpidament amb els republicans per anar plegats en eleccions municipals. Això passà des d'almenys el 1903. D'aquesta manera, molts republicans santpolencs acabaren integrant-se dins la Lliga, la qual aconseguí guanyar per primer cop unes eleccions municipals el 1922. Pou va ser un dels herois d'aquella victòria.

Quan Pou ingressà a la Lliga a finals dels anys deu, tenia ja molt assumits els seus dos pilars ideològics que no abandonaria mai: el de la fe en la modernització de la societat i el progrés social per una banda i la creença en les virtuts de la cultura per l'altra. Van ser els dos pilars que el feren arribar a comprometre's al màxim políticament, sindicalment i culturalment a partir d'inicis dels anys vint. I tant en l'àmbit local com comarcal com en el català. Per fer-ho comptà amb un caràcter personal amb uns trets claus per complir amb el seu compromís: el dinamisme, l'ambició -els dos que es destaquen en el títol de la biografia publicada-, però també bones dosis filantropia i humanitat. Dosis que el feren posar al capdavant dels sectors més desvalguts de la població, tot i la seva acomodada situació econòmica, per liderar les seves reivindicacions laborals, socials i polítiques. Probablement són els trets que descriuen millor tot el seu cicle vital.

Joaquim Pou -tercer per l'esquerra de la primera fila-, com a conseller d'Agricultura, va ser un dels que presidiren el dol del dirigent de la UGT Antoni Sesé el 9 de maig de 1937. Acompanyen a Pou, entre d'altres, l'aleshores futur president de la Generalitat Josep Tarradellas -el més alt- i al costat dret d'aquest l'amic personal de Pou, Joan Comorera.

25 anys

Des que a un grup d'amics bojos pel jazz se'ls va acudir la idea de muntar uns festivals a Sant Pol ha plogut molt. Sant Pol és un poble musical, i potser per això el jazz s'hi ha arrelat de manera que ja forma part de les nostres vides. Jordi Carrasco i els seus van encomanar a tot el poble la seva passió pel jazz, i ara que els primers fundadors ja no podien seguir amb el pes d'organitzar aquests concerts, tot Sant Pol s'ha volcat perquè el

Jazz Galet Club

celebri el seu **25è aniversari** com cal i que en compleixi molts més. Aquest festival de jazz és el segon més antic de Catalunya, després del de Barcelona, i tot i les dificultats s'ha celebrat durant aquests 25 anys ininterrompudament. Actualment el Jazz Galet Club consta d'uns 10 membres i col·laboradors i el seu lloc de reunió és El Centre. El finançament és sobretot particular i també rep algunes ajudes. De cara al futur el grup preveu continuar organitzant els concerts de jazz anuals, amb l'objectiu que sempre ha pretès: difondre la música de jazz a Sant Pol.

de Jazz

El Jazz Galet Club va néixer a finals de la dècada dels setanta per iniciativa d'un grup d'amics entusiastes de la música de jazz, entre els que destacaren de manera decisiva Jordi Carrasco, Jordi Fàbregas i Toni Sarty.

Aquests amics es reunien per escoltar música de jazz cada dissabte a la tarda a Sant Pol, a casa d'en Jordi Fàbregas. "Les fèiem a casa d'en Fàbregas perquè tenia un equip de música molt bo per aquella època", diu Toni Sarty. "i una col·lecció de discos de música de jazz en format LP força completa". El tenia instal·lat al saló de casa seva, que tenia una acústica extraordinària; tant és així que anys més tard comprà un equip de música més modern i l'instal·là a una sala insonoritzada i preparada per aquestes reunions, però l'acústica no era ni de bon tros tan bona com la de la sala anterior. Raó per la qual es traslladà el nou equip a la sala original.

"El nom de Jazz Galet Club", explica Toni Sarty, "nasqué d'una expressió que fèiem servir molt en aquestes reunions, que era "Fot-li galet!", perquè a en Carrasco li agradava d'escoltar al jazz a la màxima potència".

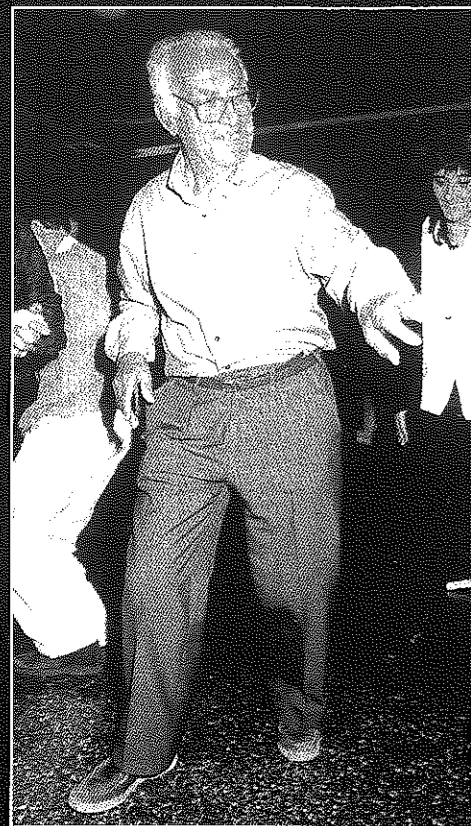
Fou a l'any 1976?? quan aquest grup va decidir fer els concerts de manera popular, per tal que tots els aficionats a aquesta modalitat en poguessin gaudir. "Els principis foren una mica treballosos", recorda Toni Sarty, "ens havíem de cuidar de tot: músics, sonorització, escenari, propaganda, etc. I fou en aquesta fase que vam començar a tenir la col·laboració extraordinària del tècnic de so Joan Vila, que ha estat fonamental durant tots aquests anys".

Els concerts s'han anat ubicant en diferents espais: es començaren a la discoteca de l'hotel Millets, i l'emplaçament s'alternà amb la Sala Polivalent de l'Ajuntament, el Centre Cultural i d'Esbarjo, el Cafè El Centre, i en darrer lloc es va prendre la iniciativa de fer-los al carrer, a la plaça dels Quatre Cantons. "El Cafè del Centre es mereix un esment especial", diu Sarty, "com a local emblemàtic on els concerts tenen un regust especial: els músics estan més a prop i es viu més la música; a més, en Benet i família proporcionen una col·laboració exquisida".

Des del principi, els concerts sempre s'han efectuat amb músics i conjunts catalans, uns als seus inicis i d'altres ja famosos. Per Sant Pol han desfilat conjunts i músics de la talla de La Locomotora Negra, La Vella Dixieland, l'Oriol Bordas, Benjamín León, Oriol Romani, Luqui Guri, Farràs, Ignasi Terrassa, i el mateix Tete Montoliu va col·laborar en la celebració del desè aniversari.

L'any 1994 morí en Jordi Fàbregas, un dels fundadors. "La seva mort significà", recorda Sarty, "a banda de la pèrdua del company i amic, la pèrdua del lloc de reunió dels dissabtes a la tarda, ja que era a casa seva on ens reuníem i on consideràvem que era la raó social del Club".

Tot i la pèrdua, decideixen continuar els concerts, però dos anys més tard, el 1996, en Jordi Carrasco emmalalteix. A més, el mateix any tingueren unes pèrdues econòmiques considerables, i Jordi Carrasco no es veu amb forces per poder continuar. "Jo sol no m'atreveixo a seguir", diu Sarty, "i decideixo comentar-ho a en Joan Vila. És ell qui em proposa parlar amb un grup d'amics que de segur que estan disposats a col·laborar-hi". Aquests amics són Benet del Centre, Dito, Toni Buch, Eloi, Josep Miguel, que juntament amb Sarty i Joan Vila continuen organitzant els festivals. "La reunió va resultar un èxit i un encert", conclou Sarty, "dones entre tots, i amb la col·laboració especial de l'Ajuntament, tenim la il·lusió i la força per tirar endavant el Jazz Galet Club de Sant Pol de Mar".

A Jordi Carrasco, fundador i ànima del Jazz Galet Club

Tots els que hem tingut la sort de conèixer i de viure al costat d'en Jordi ens hem acostumat a no sorprendre'ns de la gran quantitat de coses que és capaç de fer. Posa tanta vitalitat i passió en aconseguir-les, i té una capacitat de persuasió tan gran, que sempre aconseguix que els que estem al seu voltant acabem col·laborant i participant amb ell.

Una prova inequívoca d'això que comento és que, a mi que no m'agrada-va el jazz, no només ha aconseguit que disfrutés escoltant aquesta meravellosa música i que col·labori amb ell en organitzar els festivals de jazz de Sant Pol, que van començar fa 25 anys, sinó que ha despertat en mi l'alegria i l'esperit de seguir fent coses. Ell sempre em diu que l'important és fer coses, encara que t'equivoquis, perquè això demostra que estàs viu.

Tot l'apassiona, però sent veritable

devoció per la família, els amics, la medicina, el jazz, el tennis, Sant Pol... i és aquí a Sant Pol on queda més patent la seva personalitat, a través dels festivals de jazz que continuen amb il·lusió i força, el tennis que va fundar i va presidir durant tants anys i que conservem amb el mateix esperit que ell el va fundar, però per sobre de tot destaca la gran quantitat d'amics que l'aprecien.

Durant molts anys vaig compartir amb ell les classes de tennis que tots els dissabtes al matí impartíem al Tennis Sant Pol, d'una manera desinteressada i oberta a tota persona que tingués interès per aprendre a jugar, jo vaig ser un dels seus primers deixebles, però no només m'ha ensenyat a jugar a tennis, sinó que d'ell he après moltes de les coses de les poques que sé.

GRÀCIES JORDI

Toni Sarty

"FOT-LI GALET, JORDI!!!!"

El volum s'intensificava fent vibrar la pell i tot el voltant de la sala, fins el punt d'arribar al carrer, arrossegant més adeptos cap a en Fàbregas cada dissabte a la tarda. El pare iniciava el ritual una hora abans i parava la taula del menjador: posava les copes de cava buïdes, el cava al congelador, l'espelma de la bola de gel succeia i encenia la llar de foc ben tipa de tions; tot ben amanit amb una peça lenta, un blues, que iniciaria la sessió. Cap allà les sis de la tarda, el timbre començava a sonar ininterrompudament i els convidats anaven prenent seient. Quan arribava en Jordi Carrasco, delatant-se per les ràpides i energiques trueades, el pare pujava el volum a tot galet! No es podia parlar. S'asseien al voltant de la taula, immersos en el caliu gestual dels cossos, escoltant el so vellutat d'un saxo, la veu ferma i profunda de la Sarah Vaughan, resseguint els compassos de cada peça amb delit i entusiasme. Mòguts pel ritme serpentejant d'aquell so, movien els braços i el cap, enllaçant-los amb un varvé incontinente de cames que sovint els portaven a ballar. Endinsats en un deixar-se anar de tot, en instants, el menjador es transformava en un local del Harlem ensotat en crits d'eufòria, ritmes més ràpids i genuflexions de lloanxa davant de la fotografia gegant de la Sarah Vaughan. Treies el cap i et venien ganes de participar d'aquelles sessions, d'encomanar-te de la passió desorbitada que en Jordi Carrasco i el pare havien començat a transmetre vint-i-cinc anys enrere. Les nou o les deu de la nit, tant li fa! Silenci sepulcral. Estaven a Sant Pol, havien fet un viatge i es despertaven en un pessigolleig de veus i sons, acomiadant-se fins un altre dissabte de jazz, un altre dissabte de vida, i és que com deia el pare:

EL JAZZ ÉS VIDA!

Eva Fàbregas i Ferrer

Ricard Gili: "L'ambient de Sant Pol no l'hem trobat enlloc"

Ricard Gili és el director de la formació de jazz La Locomotora Negra, un dels grups clàssics als festivals de jazz de Sant Pol. Gili ha participat cada any al festival, acompanyat de La Locomotora Negra al complet o d'alguns dels seus músics en petits grups, i la seva imatge amb les galtes inflades és la primera que et ve al cap en pensar amb els concerts del Jazz Galet Club. La seva trompeta, la veu al més pur estil Louis Armstrong i la seva simpatia han fet vessar més d'una llàgrima a en Jordi Carrasco i han fet vibrar a tants altres seguidors del jazz tradicional.

Quan fa que veniu a Sant Pol?

Sant Pol va ser un dels primers llocs on vam tocar, de la mà de l'amic Jordi Carrasco, gran entusiasta i un dels principals responsables del moviment de jazz a Sant Pol. La primera vegada, si mal no recordo, va ser a la biblioteca l'estiu de l'any 71 o 72, abans que comencessin els festivals, quan feia molt poc que tocàvem i que havíem nascut com a formació. A partir del primer festival hem tocat cada any.

Hi heu trobat bon ambient?

L'ambient de Sant Pol és dels més curiosos i personals que hem trobat. Els santpolenes ja tenen una certa fama d'extrovertits i amb unes dèries molt especials, i això es manifesta a través del públic. Fins i tot a vegades ens feia por l'entusiasme, impressionava veure de la manera que es llençaven, que et cridaven. Feien aquests crits típics de Sant Pol que no hem trobat enlloc del món ("uh, uh,uh"). La manera de demostrar la seva passió pel jazz d'en Jordi Carrasco i tota la gent del Jazz Galet és diferent de tots els altres llocs on hem actuat.

Al Centre quedeu més recollits?

Al Centre hi ha l'ambient de Sant Pol concentrat, és explosiu. I no et deixen marxar, fins que no has fet tres o quatre bisos i el Oh when the saints. En tinc molt bon record d'aquest ambient, Sant Pol és un dels llocs bàsics, i quan hem agafat màner li hem dit: "Els tractes amb Sant Pol els

fem directament".

Havia estat en alguna sessió del Jazz Galet Club?

Sí, en una sessió d'aquestes de discos a casa d'en Jordi Fàbregas i va ser una cosa extraordinària. Posaven el tocadiscos a tota pastilla i cridaven: "No se sent!". I després obrien un armari on hi havia una llum amb una foto de la cantant Sarah Vaughan i tots anaven passant per allà i s'agenollaven davant d'ella com si fos la verge. No ho he vist enlloc més.

Oriol Romaní: "El Jazz Galet Club ha fet que el jazz agradi a molta gent"

L'Oriol Romaní, clarinetista, participa molt activament en el moviment musical de Sant Pol. Amb la Margarida Barbal i la Beneta Vila ha fet néixer i créixer la coral La Nau i el Cicle de Concerts d'Estiu, que ara fan deu anys, i amb components de La Locomotora Negra i d'altres grups, ha actuat sovint als festivals de jazz de Sant Pol. L'Oriol és un gran amant del jazz i aviat sortirà un llibre seu, "Tocats pel jazz" (ed. Amalgama), que es presentarà el 13 d'abril a La Cova del Drac de Barcelona. També participarà en la propera edició del festival de jazz: el 26 de maig, amb els New Orleans Blue Stompers i la Big Mama, ens oferiran un concert d'homenatge a Louis Armstrong del que han enregistrat un disc.

-Quin tipus de jazz s'escolta a Sant Pol?

-Sobretot jazz clàssic, que és el que més ens agrada a una gran majoria. És una música de caire popular, que fàcilment ens entra i ens arrossega. A la major part dels festivals del país, en canvi, s'hi programa jazz modern i tot de músiques que no són jazz. Hi ha qui diu que el jazz no li agrada, perquè el que ha sentit no era jazz, o era un jazz molt complexe i intel·lectualitzat, poc vital i comunicatiu.

-En què consisteix el jazz clàssic?

-El jazz clàssic és la música del poble negre nord-americà. Té aquest ritme que convida a ballar, ple de força i alhora relaxat, i una manera molt expressiva de fer sonar els instruments, que a vegades sembla que parlin. El jazz New Orleans, el més antic,

ia i el seu jazz entranyable que els fa connectar de seguida amb tothom. La gent els sent a prop, sembla que els porta una mica a dins. I ells també aprecien el públic d'aquí. Amb companys de La Locomotora i d'altres grups hem comentat l'ambient dels últims concerts al Cafè del Centre: la música es comunica al públic, i alhora el públic ens comunica alguna cosa als músics, i això ens fa tocar millor.

-El públic és tan decisiu?

-I tant! Aquest caliu del públic alimenta els músics, ens anima, ens inspira. I això pot passar perquè la mena de jazz que fem ja s'ho porta, però també perquè a Sant Pol molta gent vibra molt amb el jazz: la llavor que van sembrar en Jordi Carrasco i tota la colla va donant fruit.

-Els concerts al carrer fan que sigui més popular?

-Al Cafè del Centre, al ser un lloc petit i tancat, tots som molt a prop i sembla que la comunicació és més intensa. Però l'ambient distès de l'aire lliure, si no és massa dispers, també ajuda. Els Quatre Cantons és prou recollit, té una bona acústica, i una mena d'energia que fa que t'hi trobis bé. Ja ho havíem notat en un concert de Nadal amb la coral La Nau: s'hi respirava una pau, una harmonia... Quan vam tocar-hi amb el septet Swing Cream, abans del concert, mentre provàvem el so, tot de nens es van anar acostant, i hi havia gent que feia el cap per les botigues i els balcons...

-En altres llocs la música de jazz és més de minories?

-El jazz dels orígens és de caràcter popular i fàcilment podria agradar a tothom, però a molts llocs no el coneixen. Aquí, gràcies als pioners que el van difondre i a la sensibilitat de tanta gent que s'hi ha anat enganxant, el jazz és molt viu. Quan jo era un principiant, molts anys abans de venir a viure a Sant Pol, en Carrasco em va convidar a casa seva. El que jo tocava havia de ser ben poqueta cosa, però ell volia fer-ho sentir a tota la família i ho gravava perquè ho sentissin els amics! Aquest entusiasme amb què a Sant Pol s'ha viscut el jazz, s'ha anat encomanant a molta gent. Al concert dels Quatre Cantons en Toni Gili amb el saxo va tocar una balada, i en Jordi Carrasco, assegut a la primera fila, plorava. Segurament molta altra gent, encara que no arribés a les llàgrimes, també estava emocionada o encantada. Recordo en Ricard Gili assenyalant en Jordi i dient-me: "Ho veus? Funciona! Funciona!"

"Públic entusiasta en pots trobar a molts llocs, però aquí és especial"

té un esperit innocent, xiroi, i un ritme com mandrós, sense cap pressa. La imitació que n'han fet els blancs és el Dixieland, més precipitat i saltari, més banal... però hi ha grups que tot i ser blancs intentem recrear l'autèntic sabor New Orleans. Als anys 30, principalment a Nova York, sorgeix l'estil Swing, en què ja no es respira la simplicitat i la catxassa del New Orleans, sinó un aire més astut, més maliciós, més neguitós. Tampoc s'hi dona la improvisació col·lectiva típica del New Orleans, però té altres encants.

-El festival de Sant Pol s'hauria d'obrir a altres tipus de jazz?

-Hi ha grups de l'anomenat jazz modern que investiguen i fan fusions i innovacions. Poden ser interessants, però jo, sincerament, aviat m'hi avorreixo. Sí que m'agradaria que vinguessin músics negres dels que fan el tipus més càlid de jazz. Al festival de la Costa Brava cada estiu n'hi ha algun, i dur-lo a Sant Pol seria fantàstic!

-La Locomotora també és tot un clàssic.

-Cada any els de La Locomotora han vingut amb la seva simpa-

DE CARA AL FUTUR el Jazz Galet Club pensa continuar encara amb més força, i la propera fita és organitzar conjuntament amb la resta de poblacions els festivals de jazz a tot l'Alt Maresme, des d'Arenys fins a Malgrat. "El secret està en repartir la feina de manera que cadascú faci una tasca concreta i especialitzada", ens diu en Joan Vila. "Fins ara sempre s'havien organitzat els festivals sobre la marxa, però en endavant es farà una estructuració per tal de dividir responsabilitats". Els col·laboradors s'impliquen més i amb la inestimable ajuda de l'Oriol Bordas, es vol entrar en contacte amb els organitzadors dels diferents festivals de jazz dels voltants, per aglutinar els esforços fins al punt que esdevingui una sola organització per a tots. D'aquesta manera es podria oferir una programació conjunta amb una oferta variada i que durés de maig a octubre, "així durant tota la temporada tindríem actuacions de jazz a l'Alt Maresme", explica en Joan. "També seria més fàcil aconseguir espònsors i un major ressò als medis de comunicació". Ara ja s'està en contacte amb alguns ajuntaments perquè aquesta fita sigui d'aquí a pocs anys una realitat.

Programa dels 25 anys

Divendres 26 de Maig al Cafè El Centre:

NEW ORLEANS BLUE STOMPERS

Dissabte 3 de juny a la Plaça del Quatre Cantons:

LA LOCOMOTORA NEGRA

Dissabte 10 de juny a la Plaça de l'Estació:

BARCELONA JAZZ ORQUESTRA D'ORIOI BORDAS

FERRETERIA

FITA

ASSOCIATS A
COFAC

C/ Ample, 39 - Tel/Fax 93 794 05 45 - 08360 CANET DE MAR

Engrescament polític a Sant Pol

Després de gairebé vuit mesos d'haver-se encetat la nova legislatura, es pot afirmar que aquesta ha començat i s'està caracteritzant per mantenir en un destacable grau la tensió política municipal. Almenys en relació als últims quatre anys.

La represa de la rivalitat personal en els plens entre l'alcalde Francesc Pomés i el líder de l'oposició Josep Roca per un costat i la rivalitat entre el grup municipal socialista i el d'AS-ERC -també clarament constatable en els plens- per l'altre ha fet pujar considerablement la temperatura del termòmetre polític a la nostra població. En el rerafons d'aquestes rivalitats i d'aquest augment de temperatura s'hi pot apreciar diversos factors:

1) en primer lloc, l'envalentiment del grup AS-ERC per una banda en atribuir-se l'èxit d'haver desfet la majoria absoluta de CiU en les últimes eleccions, d'haver augmentat a tres els seus regidors i d'acostar-se amenaçadorament a CiU en nombre de vots (519 per a AS-ERC per 760 per a

CiU). Per altra banda l'efecte injecció d'ànims polítics que sempre suposa la constitució d'una secció local política, tal com l'ha pogut constituir ERC. La secció es va crear l'agost de l'any passat encara en el marc de la satisfacció pels resultats electorals del mes de juny, malgrat la impossibilitat d'arribar a l'alcaldia a CiU.

2) En segon lloc el recel que des d'AS-ERC es guarda encara contra el grup liderat pel socialista León per no haver arribat a cap acord després de les eleccions per desbancar a CiU del govern, de la qual cosa ja vàrem informar en l'últim ENS. La rivalitat entre els grups liderats per Roca i León s'ha posat de manifest en cada ple celebrat fins al moment, essent el del 26 de novembre passat el que

més tensió va existir entre ambdues formacions. Possiblement existeix també entre aquestes una rivalitat de fons per consolidar-se com a segons força política santpolenca, és a dir, com a primera força clarament d'esqueres a la població.

Signes de continuïtat política

Malgrat les rivalitats esmentades -capítol a part mereixeria el duel Pomés-Roca, creiem que molt més personal que polític- i l'engrescament polític al·ludit, hi ha també signes de continuïtat política entre una legislatura i una altra. Si en l'anterior s'havia acabat amb un 8 (7 de CiU i 1 del PSC) contra 3 (2 d'AS-ERC i un d'IC), ara el resultat ha acabat sent el mateix perquè amb el pacte de

"El Ple sobre el pressupost transcorregué dins una línia de discussió moderada sense cap moment ni intervenció d'alta tensió, tal com s'havia esdevingut en plens anteriors"

govern entre CiU i PSC-PMP-EU poden tornar a formar un grup de 8 regidors (5 i 3 respectivament) contra 3 d'AS-ERC. El pacte de govern va poder ser consolidat amb l'aprovació del pressupost municipal per al 2000, el qual es va aprovar en el Ple extraordinari celebrat el 16 de febrer passat i en el que es va posar clarament de manifest novament les posicions polítiques dels grups de govern i oposició. El socialista León va ser molt explícit a destacar la fermesa del consens establert entre els dos grups municipals que formen l'actual equip de govern, tot remarcant la feina feta per consensuar un programa de govern entre aquests dos grups.

Dins la línia continuïsta a la que fèiem referència anteriorment, es pot destacar les intervencions que el portaveu del grup AS-ERC, Josep Roca, féu en aquest Ple extraordinari. Ell mateix reconegué que es veia obligat a repetir el que ja exposà en les discussions de pressupostos d'anys anteriors. Això és: consideració d'excessives les despeses dedicades a personal -al voltant de 200 milions de pessetes- i a activitats recreatives, culturals i esports, i en canvi consideració d'insuficients les despeses dedicades a l'atenció als serveis socials. L'alcalde el contestà dient que el personal és l'estrictament necessari per atendre amb bones condicions tots els serveis que els vilatans requereixen.

El debat més polèmic

Sobre el punt dels serveis socials s'encetà el debat més polèmic del Ple, ja que Roca, tot reconeixent l'encert d'una consignació destinada a una Residència de Gent Gran -un dels seus més estimats projectes de la seva època com a alcalde- criticà en canvi la ubicació escollida per a aquesta residència -concretament a la zona de la riera, entre les quatre carreteres i el Club La Riera-. Roca digué que es tractava d'un lloc fred i humit, tot proposant les alternatives de Ca l'Arturo -la que sempre havia defensat ell- o de l'antiga fàbrica Sauleda. La regidora de Serveis Socials, Montserrat Garrido, li contestà defensant la idoneïtat del lloc, negant en primer lloc que els avis poguessin passar fred a la

Residència pel fet que estarà ben acondicionada amb calefacció, a banda que la zona és molt assolellada, i referint-se en segon lloc a la proximitat de zones d'esbarjo i passeig -Parc del Litoral, Polisportiu, zona dels Garrofers-, així com a la bona comunicació per als serveis de transport com ambulàncies.

Malgrat aquesta discussió, el Ple transcorregué dins una línia de discussió moderada sense cap moment ni intervenció d'alta tensió, tal com s'havia esdevingut en plens anteriors. El debat fou relativament curt i la votació final del pressu-

S'embellirà el carrer Roger de Flor amb arbres i voreres més amples

post, que puja 683 milions, no originà cap sorpresa: 8 vots a favor i 3 en contra.

Inversions previstes

El pressupost recull partides per als diferents punts del programa d'actuacions que ja avançarem en l'anterior número de l'ENS (p.31) i que era fruit de l'acord polític entre els dos grups municipals actualment en el govern. Podem destacar les següents inversions:

- 5'5 milions per a la compra dels terrenys per a l'esmentada residència d'avis
- 16'8 milions per a la primera fase d'adequació de l'espai de ca l'Arturo com a local de joventut.
- 7 milions per a la construcció d'una deixalleria.
- 50 milions per a la primera fase de rehabilitació de la seu de la Fundació Coromines, l'edifici de Can Coromines.
- 18 milions per arranjar i embellir el carrer Roger de Flor amb l'ampliació d'una de les voreres i la col·locació d'una rastellera d'arbres.
- 19 milions per arranjar i embellir la zona de l'Aixernador, construint-hi una voravia, amb una placeta i arbres.
- 20 milions per a la construcció d'una graderia al camp de futbol.
- 5'5 milions per a la construcció d'una seu social per al Club de Petanca.
- 3'3 milions per a l'arranjament del magatzem del Sindicat agrícola.
- serveis municipals.
- 8'7 milions per a l'arranjament de l'entorn del polisportiu.
- 15 milions per a l'arranjament de voreres de diferents carrers
- 7'2 milions per a l'adquisició de maquinària per als carrers.
- 4 milions per a la creació de diferents espais verds.
- 6'3 milions per a la construcció d'una canonada d'aigua que ha d'anar des de can Balmanya fins al polígon industrial.

Fundació Coromines

La parla santpolenca a principis de segle

Joan Coromines ha estat decisiu a l'hora de reconstruir la parla de Sant Pol de principis de segle. Així de contundent es mostrava August Rafanell a la conferència sobre la parla santpolenca que va oferir a Sant Pol el passat 11 de febrer. August Rafanell, professor de la Universitat de Girona, va centrar la conferència "La parla de Sant Pol a començament de segle" en explicar les dificultats que va tenir per adaptar el text de "La Barca Nova" d'Ignasi Iglésies i en com l'aportació de Coromines el va ajudar. Iglésies ja va voler reflectir en aquesta obra teatral la llengua dels pescadors del Sant Pol de 1900, i Rafanell ha estat l'encarregat de tenir cura d'aquesta llengua en la posada en escena que es va poder veure fa uns mesos al Teatre Nacional. Com es pot reconstruir una llengua de la qual no tenim parlants?, es preguntava August Rafanell en començar la tasca d'adaptació. La manera de parlar de Sant Pol ha canviat molt des que

es va escriure aquesta obra i la filologia només s'ocupa de la llengua escrita. Coromines, doncs, va ser la solució perquè és la persona que s'ha preocupat de la realitat de la llengua i sense la qual una tasca com aquesta hagués estat impossible. Rafanell va destacar sobretot la importància de Joan Coromines per a la història de la llengua catalana, en aquesta conferència que ha estat el primer acte de divulgació cultural organitzat pel Centre d'Estudis Lingüístics Pere i Joan Coromines i per l'Ajuntament de Sant Pol de Mar.

Inauguració del Pipa Club Sant Pol

El proper divendres 7 d'abril tindrà lloc a Sant Pol la inauguració del recent estrenat Pipa Club de Sant Pol de Mar. Durant aquest acte, que serà a les 10 de la nit a Ca L'Hugas, es farà la presentació del club a càrrec del president Xavier de Montellà, seguirà una salutació del president del Pipa Club de Barcelona, un concert de bossa nova i un pica pica. El Pipa Club de Sant Pol de Mar es va fundar el gener d'aquest any 2000 a Ca L'Hugas, on té la seva seu, i els seus objectius són la organització i promoció d'activitats lúdico-culturals i el donar a conèixer el món de la pipa. Formen aquesta entitat 19 amics simpatitzants o fumadors de pipa, de Sant Pol i de Barcelona. Fins ara, el Pipa Club ha repartit documentació sobre l'ús de la pipa i el seu món, i ja prepara diverses activitats. Aquestes activitats aniran variant de preu, però per tots aquells que s'hi vulguin apuntar com a socis cal pagar una inscripció de 1000 ptes. i dues quotes anuals de 1000 ptes. cadascuna.

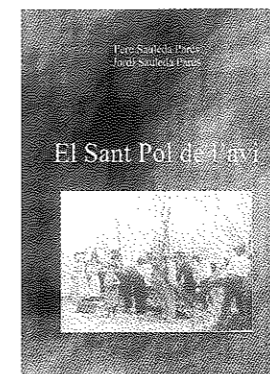

EL SANT POL DE L'AVI
Pere Sauleda i Parés
Jordi Sauleda i Parés

Album de família

El llibre dels germans Pere i Jordi Sauleda "El Sant Pol de l'Avi"

és una narració històrica que se situa als voltants del 1890 i que reflecteix de manera molt visual la vida de tot un poble, el Sant Pol de fa un segle, i la seva personalitat a través dels anys. "El Sant Pol de l'Avi" és com un gran àlbum de família, format per records viscuts i que gira entorn la figura de l'avi Victoriano Sauleda i Roura, les seves cartes a la família, papers, fotografies, revistes antigues... El fet que els dos autors estiguin separats per més de 500 quilòmetres és l'anècdota que reflecteix el progrés dels nous temps. Pere i Jordi Sauleda intercanviaven informació ("com si canviéssim cromos") a través d'Internet. La idea d'escriure aquest llibre va sortir ordenant documents, repassant publicacions antigues, mirant fotos... Els dos germans van pensar que es podria fer participar a tothom d'aquests records i es van anar apassionant tant amb el projecte fins arribar al resultat que ara podem admirar. Els autors han procurat dotar "El Sant Pol de l'Avi" del parlar del carrer, amb un discurs molt planer i farcit de diàlegs que el fan molt amè i amb anècdotes que conviden a somriure. "El gran encert d'en Pere i d'en Jordi Sauleda", diu Ainaud de Lassarte al seu pròleg, "ha estat el de saber explicar, de manera planera, però escrita amb rigor, la vida d'aquella gent. La feina i la festa, l'eina i la casa, la vida de les persones des del bressol fins a la tomba". Aquest llibre és previst que es presenti a finals de mes.

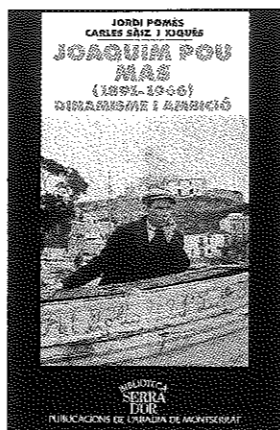
Llibres

Presentació del llibre sobre la vida de Joaquim Pou

El passat divendres 4 de febrer es va fer la presentació del llibre "JOAQUIM POU MAS (1891-1966) Dinamisme i ambició", de Jordi Pomés i Carles Sàiz, a la Sala Polivalent de l'Ajuntament. A més dels autors, van assistir a l'acte l'alcalde Francesc Pomés, el professor d'història contemporànea de la Universitat Autònoma de Barcelona Ramon Alquézar, i Pep Riera, coordinador general de la Unió de Pagesos. Tots van destacar el gran valor històric d'aquesta biografia i la forta personalitat del santpolenc que la protagonitza. Joaquim Pou i Mas, un dels personatges més rellevants en la història política i sindical del nostre poble, va començar fent d'horticultor i va arribar a Conseller d'Agricultura de la Generalitat l'any 1937, però també va destacar en el marc cultural, artístic i intel·lectual del Sant Pol de la primera meitat del segle XX.

"JOAQUIM POU MAS (1891-1966) Dinamisme i ambició" és una biografia precisa i documentada, que segueix la trajectòria d'aquest personatge que va fundar el Sindicat Agrícola de Sant Pol, va ser el principal impulsor del passeig de La Punta, va patir la presó i l'exili, però que sobretot se'l recorda perquè en temps de guerra va evitar la mort d'alguns santpolencs.

JOAQUIM POU MAS
(1891-1966)
Dinamisme i ambició

Jordi Pomés
Carles Sàiz

Cineclub Murtra

Un adéu per sempre?

El Cineclub Murtra tanca la seva novena temporada sense saber si n'hi haurà una altra. L'organització del Carnaval del 2000 pot ser la seva última activitat. Què ha passat? S'han ajuntat diversos factors, però el principal ha estat el d'haver confiat en un patrocinador que a l'hora de la veritat no ha cobert les despeses del cicle Fellini ofert aquest estiu. En una activitat com aquesta, nascuda per iniciativa d'un grup d'amics amants del cine i on, quan les coses van bé, es fa cap per mànigues, això ha estat el que faltava per enfonsar el vaixell. Els primers fundadors no han trobat un relleu capaç de fer-ne front i, aquest cop, la il·lusió i la màgia no han estat suficients. Sant Pol pot deixar morir activitats com aquesta?

La Crítica de:
el Faristol

LIVING L'HAVANA
Ferran Torrent
Editorial Columna
PVP: 1.350

Viatjar a Cuba sense sortir de casa

Ferran Torrent ens fa viatjar a Cuba amb el seu últim llibre *Living l'Havana*. A través de la veu del protagonista de la història, un vividor valencià anomenat Vicent T. més expert sobre aquest país que cap guia turístic, viatgem en un avió cap a Cuba amb ell i dos personatges més: el company de

Vicent T. i un passatger anònim que s'hi asseu al costat i que s'acabarà convertint en el receptor de tota la història fent la mateixa funció que tots els lectors. El llibre és breu, no tant com dura un viatge amb avió cap a l'illa caribenya, però n'hi ha prou per concretar els aspectes més divertits sobre la Cuba vista per un vividor valencià que es dedica a anar-hi cinc o sis vegades l'any. A través del llenguatge planer i divertit que caracteritza Ferran Torrent, ens endinsem en una visió, si voleu "tòpica" però també profunda, de l'illa en molts dels seus aspectes: la gastronomia, una realitat social punyent, els hàbits sexuals de les "jineteras", els locals nocturns més concorreguts... Cuba es converteix aquests cinc o sis cops l'any en una alenada d'aire fresc per al nostre amic, dedicat tot l'any a cuidar tarongers amb l'ajuda del seu fidel ajudant Tano. En les seves escapades a l'illa no se n'estan de res, encara que després a la tornada s'hagin d'estrènyer el cinturó... Allí tenen els seus amors que ja els esperen amb els braços oberts, tenen el seu poder perquè als locals i als hotels ja els coneixen i poden exercir la seva petita influència de turista "ric" per ser ben atesos, triar l'habitació més bona... contràriament a la seva terra on són personatges grisos, anònims, rutinaris... Una ampolla de bon whisky fa que surtin els aspectes més tendres i humans dels protagonistes. Així, doncs, ens trobem amb dos móns reals, Cuba i València, que representen, però, dos aspectes ben diferents: València és la crua i dura realitat i Cuba, per més real que sigui, es converteix en un món fantàstic on es poden realitzar tots els somnis. Ara bé, cal mantenir viva aquesta última perquè si ens n'apropriem quedant-nos-hi a viure o bé enamorant-nos de veritat d'una de les cubanes, llavors perd tot allò meravellós i s'acabaria convertint en una realitat molt més dura que la d'aquí.

Marta Rocafort

ENCARREGA ELS TEUS LLIBRES SENSE MOURE'T DE SANT POL

A partir d'ara, la llibreria "el Faristol" de Calella us ofereix un servei que podeu fer des de casa per comprar els vostres llibres trucant al nostre telèfon/fax o bé enviant-nos un e-mail. Els llibres els podreu recollir a "Enric Roig, tabacs" c/ Abad Deas, 5 de Sant Pol. Per tal de fer més fàcil la recerca us agraïm que poseu tota la informació que sapigüeu del llibre que demaneu (títol, autor, editorial...) Aquí teniu les nostres dades:

Llibreria "el Faristol"
C/ Bruguera, 78
08370 Calella
Tel/fax: 937695208
E-mail: el.faristol@retemail.es

Alfons Borrell:

“Aquesta exposició ha estat pensada i feta expressament per Sant Pol”

Una improvisació de dansa va obrir la inauguració de l'obra d'Alfons Borrell, el passat dissabte 5 de febrer al Museu de Pintura de Sant Pol. Aquesta mostra recull una sèrie d'acrílics que roman- dran exposats fins el 16 d'abril. Aquesta és la primera vegada que Borrell exposa al nostre poble.

Per què exposa a Sant Pol?

El motiu és col·laborar amb el Museu, perquè m'estimo molt aquesta gent. Fa molts anys que tenim relació i ja feia temps que n'havíem parlat. Aquesta exposició ha estat pensada i feta expressament per aquí, encara que potser després funcionarà en altres llocs.

Com ha sorgit aquesta obra?

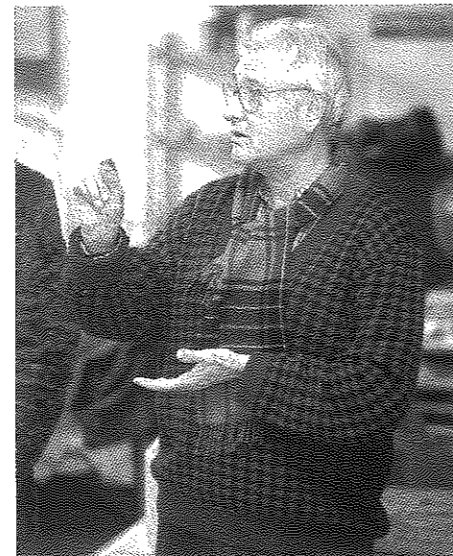
M'agrada fer coses petites, ara feia temps que no en feia, i és la línia que jo penso que he d'anar seguint. Aquesta exposició ha sortit així. Jo no he estat d'aquests pintors que han produït molt, sempre he anat fent a poc a poc, al meu ritme. Tot el que surt surt per unes conseqüències, no per una imposició.

Que ens pot explicar de l'etapa dels Gallots?

Els anys 60 va ser una època de molta revolució. En aquell moment la pintura tenia una tendència a abusar de la matèria, tipus Tàpies. Tots ens hi vam anar enganxant, era una influència molt forta. Llavors hi va haver com una certa coincidència de que allò no podia continuar, a mi personalment la matèria no m'agrada perquè no formava part de la meua idea. Va coincidir que hi va haver un principi de la pintura gestual, va ser un canvi radical. Jo m'hi vaig trobar de seguida molt bé perquè vaig partir de zero, tornant a retrobar el color, el gest, el suport, tornant a agafar el sentit de la pintura. Aquest grup el formàvem uns 8 pintors, però com tot es va acabar, cada un va tirar per la seva.

I després?

Llavors vaig passar uns set o vuit anys dins un parèntesi, també em dedicava a altres oficis perquè aquesta pintura no es venia, però paral·lelament a aquesta feina que vaig haver de fer per subsistir, el parèntesi va ser amb la reforma conceptual del que jo pensava de la pintura, de reflexió. Després vaig tornar a engesar sol i així vaig anar seguint. Fins que per una sèrie de circumstàncies i de casualitats, vaig trobar la manera d'ensenyar alguna cosa i vaig tornar a pintar. Vaig entrar en contacte amb la Prats, vaig conèixer en Perejaume, el poeta Joan Brossa, que em va ajudar molt, en Lluís Maria Riera que era el director aleshores de la galeria Prats.

Alfons Borrell

Nascut el 31 a Barcelona, viu des de ben petit a Sabadell. Cursa estudis a l'Escola Superior de Belles Arts de Sant Jordi de Barcelona i participa en diverses iniciatives. En la seva primera etapa es decanta per la pintura abstracta i destaca la seva participació en el grup dels Gallots. Participa en diverses exposicions col·lectives. Després d'un parèntesi en el que fa de rellotger, els anys 70 torna a pintar. En la seva recerca, entra en contacte amb Joan Brossa i Lluís M. Riera, que l'ajudaran a donar una empenta a la seva carrera.

Alfons Borrell és iconoclasta, la seva obra és d'una simplificació extrema, de dualitats bàsiques. Mostra una pintura natural i personal, feta de records, on dona un esborrany de conceptes perquè sigui cada un de nosaltres el que posi nom a les coses.

Taller de Pintura de Ca l'Arturo

Dins dels actes de la Festa Major de Sant Pau, el dissabte dia 22 de gener es va inaugurar a la Sala d'Exposicions de la Caixa (Esplai) l'exposició de les obres dels alumnes del Taller de Pintura a l'Oli de Ca l'Arturo.

Aquest taller, dirigit per en Dídac Raurell, ja és la sisena vegada que exposa, i els 10 alumnes que hi tenen obres són: Carme Besse, Carme Gil, Conxa Sotorra, Dori Solà, Joan Figueras, Lluïsa Diez, Mireia Gasull, Pascual Acien, Pepita Esteve i Uli Denig.

Volem remarcar des d'aquest escrit el gran esforç que ha representat enguany la celebració de l'exposició, tenint en compte el fet que Ca l'Arturo, local que dona nom al Taller,

ha estat tan- cat pels pro- blemes que tots sabem, tot i que afor- tunadament i gràcies a l'in- terès de les institucions i persones res- ponsables s'ha pogut

Cedida

Coral La Nau

Margarida Barbal

CARTA DE LA CORAL A SANT POL

Ara fa deu anys unes persones una mica quixotesques trobàvem que era trist que a Sant Pol no hi hagués una coral infantil i ves, ens hi vam posar.

Quan recordem els primers anys ens vénen al cap aquells nois i noies que es van atrevir a apuntar-s'hi, alguns pares que ens van donar suport incondicional i aquell munt d'hores de picar pedra, d'empènyer.

Una coral és com un quatre de vuit aixecat en el temps. Aquells cantaires en són els baixos i les crosses, en fi, la base i vet aquí que comença a sonar la gralla i se sent un vibrant "terços amunt" i més o menys en aquest punt ens enganxa aquest 10è aniversari. Els cantaires canvien, el castell va pujant.

I ara és quan hem començat a sentir la pinya al voltant nostre. La pinya la fa el poble. Hem cantat a les cases, pels carrers, a la Punta, a tots els locals de Sant Pol, a l'ermita, a l'església, al parc, al Pi del Soldat i a la platja. I enguany ens heu trobat en una paradeta de fira per Sant Jaume, per Santa Llúcia, per Sant Pau... i cada vegada veiem més persones que ens escolten de veritat i que es deixen tocar per les cançons, cares amables, cares satisfetes, gestos acollidors i generosos, gent entusiasta que amb una expressió o una paraula fa pinya al castell de La Nau.

Vet aquí, doncs, que aquest aniversari nostre també és vostre. Gràcies!

La Coral La Nau, cantant a can Perejaume

Hospitalitat i alegria a can Borinons

Un embotit fet a casa i amb molts recursos

Carme Rusalleda

M' atreviria a dir que a la immensa majoria ens agraden els embotits. Quan agraden, potser ens decantem pels curats i secs, o pels cuits, de pasta fina i rústica. És un mos, que sempre tenim un budell buit per clavar queixalada a uns talls de llonganissa o a una botifarra, i si tenim a punt, un bon pa amb tomàquet i una bona companyia, es pot convertir en una menja immillorable. En realitat, l'embotit, perquè no ens cal ni embotidor ni budell, molt millor si l'anomenem tall fred.

La tècnica d'aquest tall fred és molt senzilla i, permet moltes varietats tant d'amaniment com d'ingredients. Per començar cal escollir una au al vostre gust. El meu consell és que us decidiu per una polla, que és una gallina jove i tendre que encara no ha començat a pondre. Es pot fer també si ho preferiu amb pollastre, amb pintada o amb gall d'indi. Per l'esquena, s'ha de desossar l'au totalment, ha de quedar oberta i plana, d'una sola peça i, amb la pell entera, que ens permetrà tancar i lli-

gar el tall fred per coure'l. Estirar l'au així desossada sobre la taula de treball, salpebrar-la i amanir-la amb un rajet de xerès sec. A sobre, col·locar-hi el farcit, pot ser al vostre gust o inspiració. La manera més clàssica és omplir-ho d'una picada de carn de porc un xic grasseta i amanida de sal i pebre, repartir-ho a capes, intercalant-hi uns talls de pemil curat i unes làmines de tòfona. Tancar i lligar la peça donant-li bona forma i procurant que la pell de l'au protegeixi i tanqui per complet el tall.

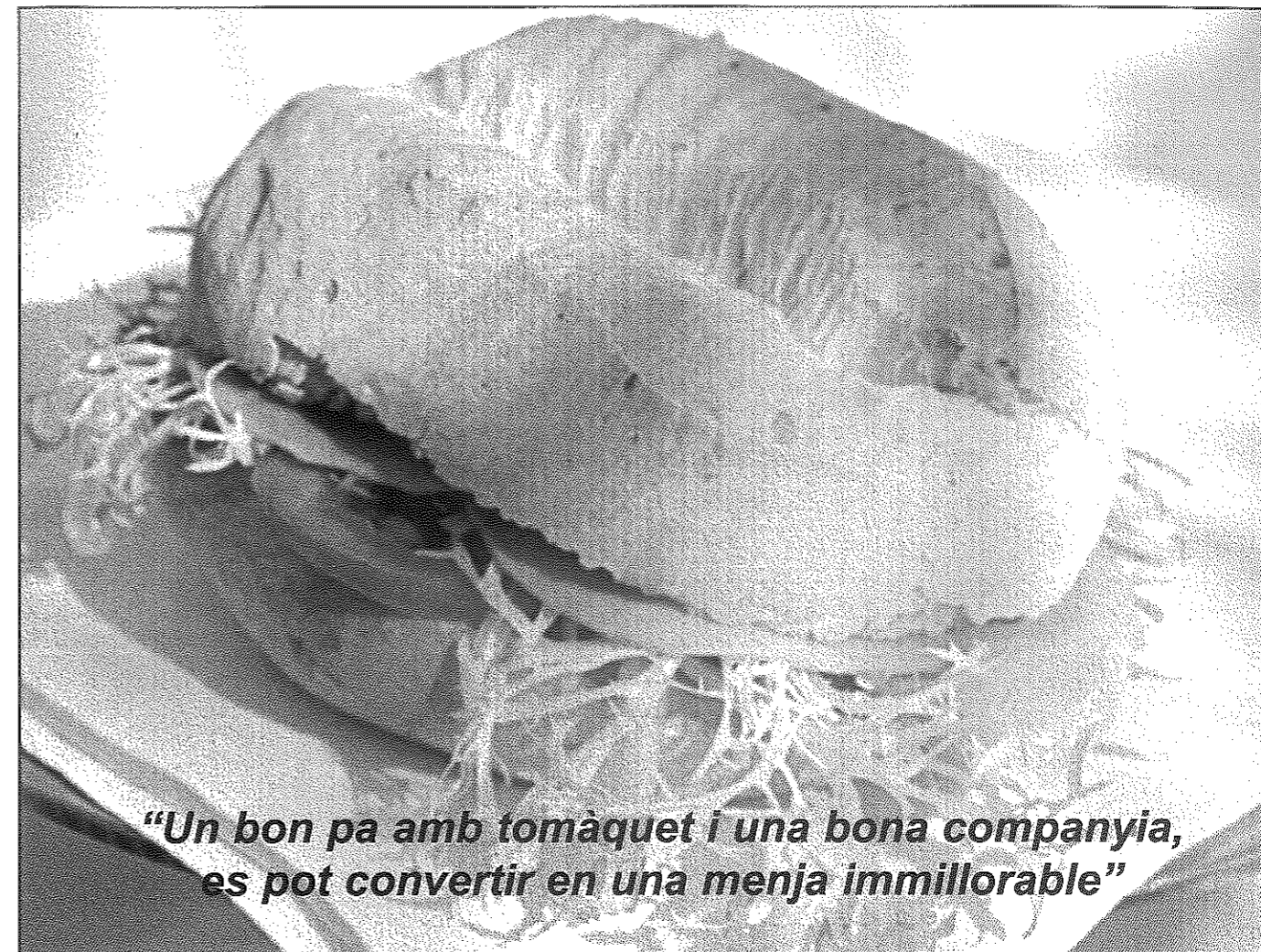
Si s'ha fet curt de pell i detectem algun escapament del farcit, una bona manera d'assegurar el resultat és fer una segona embolicada amb un drap de fil per no tenir desenganys en el resultat final.

Per coure'l, el posarem en una olla ben cobert d'aigua freda, quan comenci a bullir, escumar i afegir-hi unes herbes, les habituals per a un brou, ceba, porro, pastanaga, api, salar molt poc perquè el tall que hi tenim bullint ja és molt amanit, ha de coure una hora, a bull suau i amb l'o-

lla tapada. Un cop cuit, retirar-lo de l'olla, i deixar-lo unes 12 hores a la nevera dins d'un atuell a la seva mida i, amb un pes a sobre perquè ens quedi de textura ben lligat i sense buits.

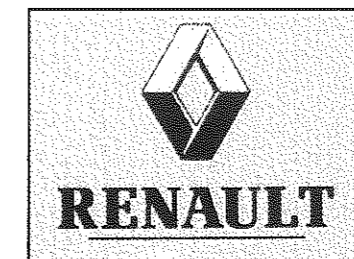
Els recursos dels talls freds que llueix el títol són molts: gastronòmics, econòmics i nutritius. El brou el podem menjar amb arròs i fideus, el tall fred acompanyat d'una amanida de patata o del que més us agradi i, si sobra aquella punteta de tall fred -que sospito sempre sobra - no l'entregueu a la nevera massa temps, aprofitau per preparar un bon entrepà per anivellar el consum en els berenars del munt de "bollicaos" habituals. Si trobeu un bon llonguet de la "fórmula antiga", ben sucats amb tomàquet, sal i oli, uns entrebancs d'escarola, uns brins de ceba tendra, uns tronquets d'api i uns talls freds, crec que repetireu.

Pel proper ENS, una confitura de roses. Us hi espero des de la meua cuina.

"Un bon pa amb tomàquet i una bona companyia, es pot convertir en una menja immillorable"

AUTO SANT POL

Sense Cita

Menú Groc - Renault

Canvi d'oli

OLI ELF	Fins 1400 c.c.	1400-2000 c.c.	Més de 2000 c.c.
-Prestigade TS 15W40	4.000 ptes.	5.050 ptes.	5.750 ptes.
-Prestigade Diesel 15W40			

AUTO SANT POL C/ Maria Pi, 9 i 11 Tel/Fax 93 760 10 52 08395 Sant Pol de Mar

En Jaume Rodríguez, sobre tot, santpolenc

Pere i Jordi Sauleda Parés

Últimament, quan en Jaume Rodríguez passejava del bracet amb la seva dona per la Punta, buscant el sol i el bon temps, la llum i també la fresca, ja se'l veia molt dependent d'ella.

En Jaume Rodríguez i Suriñach un cop arribat al mític 2000 devia dir prou. Com es diu en l'argot castrense "Missió complida". I se'n va anar. Ens ha deixat.

Des d'aquestes línies voldria recordar el que ha sigut en Jaume Rodríguez per Sant Pol.

En primer lloc, un home que estimava molt la seva vila i la seva història

En segon lloc un precursor dels que hem vingut després, un dels que varen saber entendre que li tocava ser el cronista de Sant Pol. Ja té mèrit, perquè aquesta és una tasca que vol dedicació i sacrifici.

En tercer lloc, en Jaume Rodríguez li va tocar -ell no la va escollir- una època de "bons" (llavors) i de "dolents" (ara), quan ell només estimava el seu Sant Pol.

Ara ens ha deixat i no voldria pas que aquestes línies fossin cap lamentació, ni cap plany per ell, al recordar aquí, que s'ha mort. No és pas cap homenatge, sinó un record, una memòria d'ell, volent fer una mica de justícia.

En Jaume Rodríguez i Suriñach va posar una gran il·lusió i dedicació a la recerca de dates, documents, i anècdotes referides a Sant Pol. Les trobava aquí, o les anava a buscar on sigui (a vegades lluny), per tal d'afegir una data

més als seus apunts. Els tres llibres que va escriure i les moltes col·laboracions que va fer a revistes, programes de festa... són una prova d'aquest esforç. Que hagin sigut més o menys bons (per nosaltres que tenen molt mèrit), ha depès de les seves humanes limitacions, però hem de reconèixer que ha sigut un precursor i, com que ho va donar tot per a ells, se li ha de agrair el gest plenament, sense cap mena de crítica.

Els que l'han criticat o el critiquin, ho faran sempre des d'una posició inferior a la d'en Jaume Rodríguez, doncs... per què no escrivien ells els llibres?

Quan algú necessitava d'un document, d'una foto, d'una data... en Jaume Rodríguez el donava de franc i de bona gana. Quan un feia una publicació puntual (Festa dels Vells, Festa de Santa Victòria, programa de la Festa Major...etc. etc. etc.), ja es comptava que en Jaume Rodríguez escriuria; total, com que "no li costa res"...

Doncs sí que costa. Arribar a escriure el que va escriure li va costar a en Jaume Rodríguez molts anys i crec que, finalment, pocs agraiments. Vagi des d'aquestes línies un fort picament de mans per a en Jaume Rodríguez i Suriñach. Ell va ser com era, un home del seu temps, i va viure i escriure amb totes les disposicions que li varen ser donades, però sempre volent que Sant Pol fos reconegut.

A veure qui també!

Manel Roig

El dia 30 de gener del nou mil·lenni que acabem d'estrenar va deixar-nos per sempre el bon amic Jaume Rodríguez (a.c.s.), a qui vull dedicar aquest record que crec té molt merescut.

Amb en Jaume vaig tenir sempre una bona relació, perquè ja de petits erem veïns de carrer i durant un temps vàrem coincidir a la mateixa escola que, per la nostra diferència d'edat, ell va haver de deixar abans que jo, per posar-se a treballar i ajudar a la seva família. Després el transcurs de la vida va anar-nos separant, però va continuar sempre la nostra amistat.

No sé com va anar-li arrelant la fal·lera per escriure la història santpolenca, però puc assegurar que va dedicar totes les seves hores lliures a fer-se un arxiu d'històries i anècdotes dels nostres avantpassats santpolencs, sobretot en temes mariners que dominava molt, ja que de petit havia respirat sempre un ambient familiar molt lligat al mar, al ser fill i germà de pescadors. Per això també tenia un enginy especial per construir barques i vaixells en miniatura. En una ocasió va organitzar una exposició relacionada amb episodis mariners on havien intervingut santpolencs, buscant material per exposar en diferents llocs. Recordo que va reunir quadres, figures, embarcacions en miniatura, escrits i utensilis mariners de tota mena, resultant una col·lecció molt vistosa, que va tenir un èxit sorprenent. I, com tot el que feia en Jaume, sense cap afany lucratiu; sols il·lusionat en fer conèixer coses i fets dels mariners santpolencs.

En Jaume era una persona humil; no havia cursat estudis universitaris, i per això té més rellevància tot aquest seu treball d'historiador que va anar desenrotllant al llarg de la seva vida. Va formar una família, amb la sort de trobar una bondadosa esposa, l'Àngela, que suposo devia sacrificar moltes de les seves hores d'intimitat, perquè en Jaume pogués tenir la tranquil·litat necessària per escriure tant i tant en els moments lliures que li deixava la seva ocupació laboral en una fàbrica de gèneres de punt, de Canet, on també treballava la seva esposa, i que els absorbia la major part de la jornada.

La gran afició a tot això que més li agradava i la intel·ligència natural que Déu li va donar supliren altres carències que pogués tenir, i així va ser sempre una bona persona, respectada per tothom i disposat en tot moment a facilitar el seu arxiu a qui necessités saber quelcom del Sant Pol d'anys enrera i dels seus antics habitants. Jo mateix, molts anys, li demanava una col·laboració per posar-la en el butlletí-programa de la Festa Major, i sempre em sorprenia amb alguna historieta antiga que desconèixiem. També va formar part del Patronat de Sant Pau, i en moltes reunions rebíem tots els components una lliçó d'història del Monestir.

Tenia tants papers guardats, amb anècdotes, historietes, relats i estampes del Sant Pol antic, que un bon dia va decidir fer-ne un llibre perquè tothom pogués assabentar-se d'aquests retalls. Va explicar-m'ho amb il·lusió i jo no creia que pogués portar-ho a terme, ja que era un atreviment que, a més del molt treball, li representaria un perjudici econòmic; però la seva afició no tenia fre i va decidir tirar-ho endavant. Per cert, va explicar-me que les històries dels seus escrits havien estat contrastades en reunions amb el senyor Pons Guri i en consultes en arxius i biblioteques de Catalunya i fins en alguna ocasió va consultar a Madrid algun dels seus apunts sobre la Marina espanyola, de fets amb participació de pescadors o mariners santpolencs.

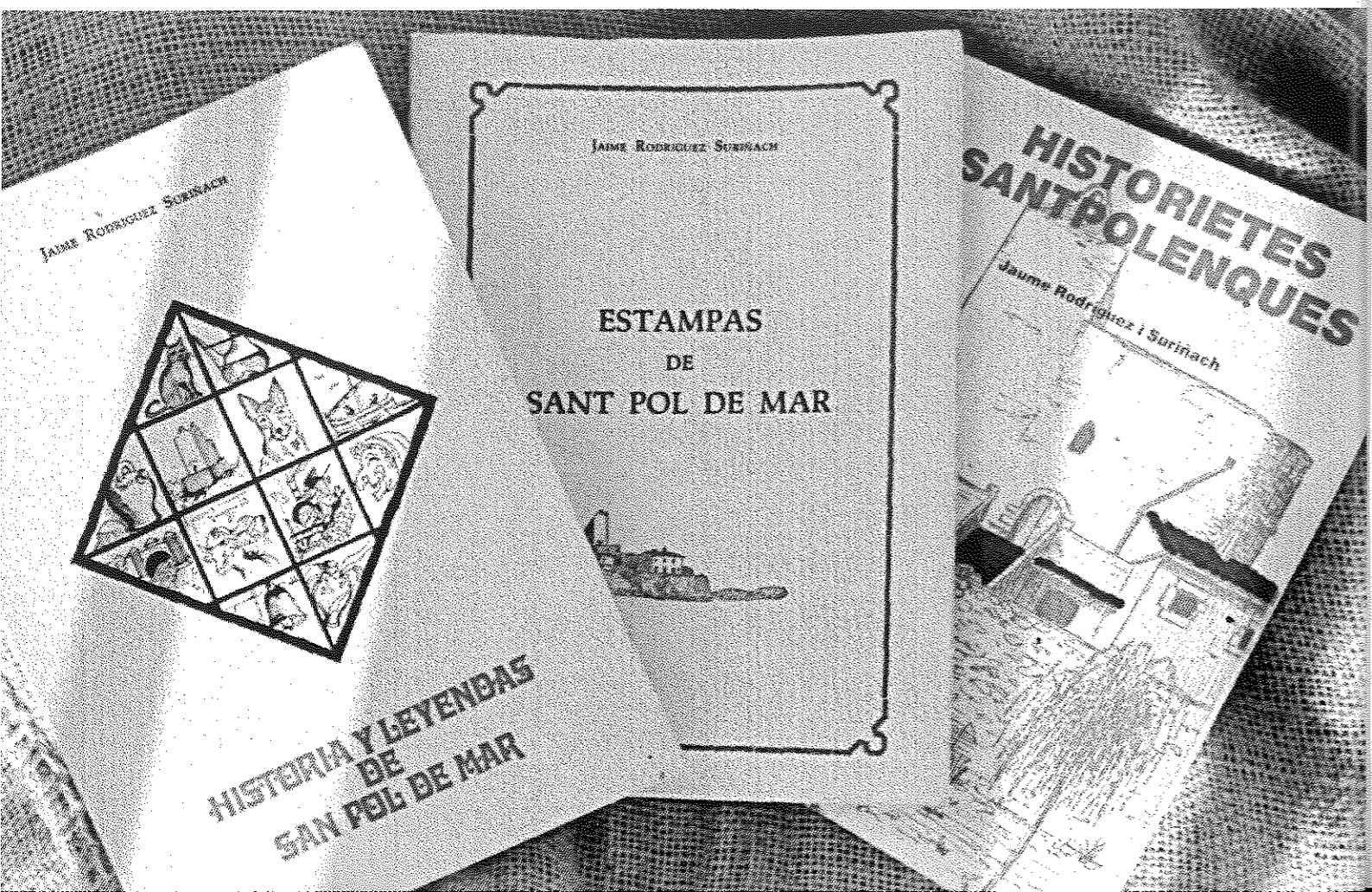
Com pot comprovar-se, doncs, no escatimava esforços ni sacrificis per portar a terme el seu treball i finalment va aconseguir el seu somni: a l'any 1977 va publicar el seu primer llibre ("Historias y Leyendas de Sant Pol de Mar") i com que encara li quedava molt material, va decidir publicar-ne un altre que va sortir el 1982 ("Estampas de Sant Pol de Mar"), i encara un tercer en el 1986 ("Historietes santpolencas").

Varen ser una llibres molt ben rebuts i amb un bon èxit, però no crec que la seva venda li hagués proporcionat cap negoci, sinó ben al revés; però ell ja estava content per la bona acollida que varen tenir i sobretot de saber que moltes persones coneixien coses de Sant Pol que abans ignoraven. El seu treball no havia estat inútil.

A més d'aquest record que volia dedicar-li, considero un acte de justícia agrair com a santpolenc tot aquest treball que va fer en Jaume durant tants anys, a favor del nostre poble, i tant de bo que en la pau i el repòs etern trobi moments per seguir ajudant al Sant Pol que ell tant va estimar i va dedicar bona part de la seva vida.

En Jaume Rodríguez i Suriñach

Entrevista a *Luis José Lozano***“Vull qualitat i treball”**

És l'actual entrenador del primer equip del Sant Pol A.C. Ha treballat amb el Mataró i el Calella i, desde fa dues temporades, lluita per establir el Sant Pol a Segona Regional. Es decanta per un estil de joc ofensiu.

Com veus la situació actual de l'equip?

Bé. Acabarem per la meitat de la classificació.

L'objectiu d'aquest any és mantenir-se?

Exacte, aquest era l'objectiu i ho estem aconseguint. No dubto ni un sol moment de la capacitat de l'equip.

L'equip es recupera d'una mala ratxa.

Sí. Vam perdre uns quants partits seguits que ens van fer baixar a la classificació. Va ser la mala ratxa que, tard o d'hora, afecta tots els equips. Aquest any tots els clubs estan tan junts que perdre un partit suposa baixar llocs. Però ja ho hem superat. Va ser un problema de concentració. Es van perdre punts estúpids. Alguns jugadors es van relaxar massa.

Com definiries l'estil de joc de l'equip?

Practiquem un futbol molt ofensiu, el que passa és que tenim jugadors molt joves i cal estar molt a sobre d'ells per tal que no es relaxin. És el que deia, hem perdut massa punts per manca de concentració en els darrers minuts de partit. Si haguéssim guanyat aquests partits ara seriem cinquens i tot serien elogis.

Hi ha equips molt forts: el Tiana o el Calella.

És natural. El Calella paga molt bé als seus jugadors i és normal que es quedi amb els millors. Si el Sant Pol comptés amb els diners que té el Calella, segur que tindria un equip de millor qualitat, però amb el pressupost que tenim hem de treballar per fer el que calgui i més.

Però l'equip té qualitat.

El que he intentat és aconseguir un equip amb futur. Treballo amb jugadors molt joves que si mantenen el seu rendiment actual d'aquí a dos o tres anys formaran un equip molt ferm, molt perillós. Però, és clar, jo també entenc que hi ha altres equips que es fixen en ells. De fet ja m'han vingut a buscar algun jugador i els he dit que no.

Quin és el secret d'aquesta categoria?

Mira, cal molta seriositat, prendre's les coses amb convenciment. Una de les coses que més em van criticar és que faci entrenar els jugadors tres dies per setmana. Em deien que no vindria ningú perquè no cobren. I al final ho he aconseguit, els nanos venen tres dies a entrenar. Per què? Perquè els dono el que volen: treball, disciplina, seriositat.

Hi ha qui diu que hi ha massa jugadors de fora de Sant Pol.

Mira, això és inevitable. Jo vull qualitat i treball. Si trobo aquestes condicions en els jugadors de casa, perfecte. Si no hi són, caldrà cercar jugadors d'altres zones. Si volem mantenir un nivell i no passar moments difícils cal treballar amb gent que es prengui aquest esport seriosament.

“Practiquem un futbol molt ofensiu, el que passa és que tenim jugadors molt joves i cal estar a sobre d'ells”

Com veus la pedrera?

Bé. Jo soc partidari de donar oportunitats als nanos. Ara bé, s'han de guanyar el lloc. Per exemple, m'he trobat amb algun xicot que tenia qualitat però que no s'atrevia amb tanta seriositat i tant treball i que passava de tot. Doncs ja no l'he pujat més. En canvi, n'hi ha d'altres, com en Francesc Roig o l'Andreu Borrell, que porten unes quantes setmanes treballant amb nosaltres i estan responent de meravella, i estan jugant.

mou-te**Centre de Gimnàstica i Recuperació Funcional**

MANTENIMENT
ESQUENA
CORRECTIVA
AERÒBIC
STEPS
INFANTIL

C/ Ignasi Mas Morell, 15 - 17
08395 Sant pol de Mar
Tel. 610823862 - 93 760 12 97

Entrevista a *Jordi Alcàrria*, capità de l'equip de futbol sala *La Bruixa Sant Pol***“Si les coses continuen així, la temporada que ve podríem pujar de categoria”**

Podríem dir que La Bruixa Sant Pol és un equip que acaba de néixer. Aquest és el seu primer any que competeix com a equip federat a Tercera Divisió de Barcelona i de moment les coses van de meravella. Quan vam parlar amb el seu capità, en Jordi Alcàrria,

el dia 11 de febrer, l'equip encapçalava la classificació amb 38 punts aconseguits en els 16 partits disputats. Les jornades en què es juga a casa, els partits tenen lloc els dissabtes a un quart de vuit del vespre al Pavelló Polisportiu.

Com van les coses?

Molt bé. Per ara anem primers, tot i que només portem un punt d'avantatge al Sant Joan Vilassar, que és el segon classificat, i ells han jugat un partit menys que nosaltres.

I en aquest cas també estem a mitja temporada?

Sí, més o menys estem a la meitat. Aquesta setmana juguem el tercer partit de la segona volta.

Si les coses continuen així pujarem de categoria. Pensa que la primera volta anàvem més despistats perquè no coneixíem els rivals. Ara ja és una altra cosa. Vam parlar amb la federació i ens van dir que, en principi, pujarien dos equips. De totes maneres, sembla ser que l'any passat van arribar a pujar-ne set, ja que alguns equips de categories superiors van plegar. Nosaltres el que hem volgut

Jordi Alcàrria, capità de l'equip

és començar per una categoria baixa, per veure quin era el nostre nivell.

Haureu de reforçar la plantilla.

Ja veurem. Ara som uns dotze. En

principi, aquest any estem mirant una incorporació nova. Però si la cosa funciona i pugem, la nostra idea és muntar un equip amb gent més jove

“Voldria aprofitar per fer una crida a l'afició”

que es quedi en aquesta categoria i nosaltres jugar en alguna superior. La nostra idea seria començar a fer una cosa similar al Sant Pol de futbol, però en futbol sala.

I com aneu de públic?

Home, voldria aprofitar per fer una crida a l'afició. Del moment ve poca gent a donar-nos suport. La majoria són amics que ja ens coneixen o gent de la petanca. Ens agradaria comptar amb més gent.

Opinió

Ídols de fang: Maradona

Dito Tobella

Els "cracks" de futbol són els veritables ídols del nostre temps. Els nens vesteixen la samarreta amb el número del seu ídol, els grans dediquen tot el dilluns i potser bona part del dimarts a discutir les seves proeses, a l'espera de l'ansiat cap de setmana en què podran per fi connectar espiritualment amb les seves botes màgiques.

Aquests personatges superen àmpliament en la realitat social el que objectivament són: uns creadors d'espectacle molt ben retribuïts.

El problema sorgeix al convertir-los la massa en ídols integrals, humans, molt més enllà de les seves capacitats estrictament professionals, consistents en definitiva en la seva habilitat amb la pilota, exactament igual com succeïa amb els seus antecessors d'altres èpoques.

Els "esportistes" de butaca-davant-el-televisor, davant la seva pròpia incapacitat de emular el que és realment valuós dels seus ídols, -la seva capacitat de generar espectacle-, els imiten servilment en tot el demés, en general molt pobre, quan no és obertament negatiu. Els seus "tics", les seves "tonteries" davant les càmeres, la seva vida privada gairebé sempre ostentosa i buida, quan no obertament viciosa, són altres models lamentablement incorporats a un ampli sector de la societat. És una reflexió que m'ha suscitat la penosa presència en els mitjans de comunicació d'un, fins ahir, ídol de fang: Maradona.

P.S.: Què tal resultaria la incorporació d'ofici als contractes multimilionaris dels jugadors, dels serveis d'un psicòleg professional que els orienti una mica en la vida?

petanca

El Sant Pol Club de Petanca puja de categoria

Finalment, després de ser líders durant tota la temporada, el Sant pol Club de Petanca va quedar segon i va haver de jugar la promoció d'ascens a la quarta divisió. El seu president, en Josep Mª Gallego, ens ho explica:

Al final vau haver de jugar la promoció d'ascens.

Sí. Tota la temporada hem estat els líders i al final va guanyar la lliga el Camping Victòria. Però no ens podem queixar. Vam jugar la promoció contra el Sant Martí de Provençals, de Barcelona, i la vam guanyar. A casa seva vam quedar set a nou a favor nostre. Aquí, en canvi, la primera ronda va ser un empat a dos punts i vam estar a punt de perdre-la, però a la segona ronda ja vam guanyar les quatre partides i a la tercera les dues primeres. I amb això ja va haver-n'hi prou.

No va caldre acabar de jugar-les totes perquè ja no tenien cap opció.

Va ser fàcil.

Les coses ens van anar molt bé. Crec que vam demostrar que tenim molta qualitat

"M'atreviria a dir que aquesta és la temporada que hem disposat d'un equip més complet"

Ho vau celebrar?

Vam fer un petit aperitiu quan vam acabar el partit. Però de celebracions, esmorzars i costellades sempre en fem.

Heu demostrat que el club viu un bon moment.

Sí. En el temps que jo porto en aquest club, m'atreviria a dir que aquesta és la temporada que hem disposat d'un equip més complet. I això que, en aquests moments, l'edat mitjana dels jugadors és molt jove, no arriba als trenta anys. Fins i tot tenim federat un nano de catorze anys que va fer un paper fantàstic el dia de la promoció.

D'altra banda, el club cada vegada té més gent, ara ja som uns 123 socis, i convidem a tots els santpolencs que ho vulguin a que s'hi apuntin.

Els actuals jugadors federats del Club Petanca Sant Pol

Continuació de l'entrevista a Josep Mª Gallego, president del Sant Pol Club de Petanca

Heu pujat de categoria. Ara cal mantenir l'equip per l'any que ve.

Mira, en això tenim molta sort. En el món de la petanca, els jugadors canvien molt sovint de club i aquest ha estat un problema que ens ha afectat diverses vegades.

Amb tot, aquest any, els jugadors estan molt amb nosaltres, hi ha molt bon caliu i tots han renovat la fitxa per l'any que ve. Confio molt en l'e-

quip i crec que si les coses van bé, l'any vinent competirem per pujar a tercera.

En Manel Carreras ens va comentar que feien falta dones per crear un equip federat femení.

La nostra il·lusió sempre ha estat poder fer un equip federat de dones, i em sembla que aquest any que ve ho podrem aconseguir. A més, hem

parlat amb l'Ajuntament per tal de dur a terme algunes millores en infraestructura que segur que donaran una empenta important al projecte.

Agraïm molt el suport que sempre ens ha donat l'Ajuntament i també el patrocini de La Bruixa, que ens va proporcionar l'uniforme de tot l'equip.

Per començar, Bàsquet i Tennis de taula !

Consell d'esports

Hem arribat al mes de febrer i per tant ara començarem a fer unes activitats en les que esperem hi hagi una gran participació.

La primera que ens trobarem serà una sortida per veure un **partit de la lliga de bàsquet A.C.B.** Aquest partit serà a Badalona i el jugaran la penya i l'actual campió de la Copa del Rei, l'Estudiantes. L'objectiu és anar-hi amb 50 nens/es de Sant Pol de Mar que vulguin gaudir d'una bona tarda esportiva amb un dels millors partits que es poden veure en aquests moments.

L'altra activitat important d'aquest mes serà el **torneig de tennis taula**. És un torneig que està agafant una gran solera i on cada any hi assisteixen més participants amb un gran nivell. Esperem que aquestes activitats siguin del vostre grat.

Marxa

La Marxa de Sant Pau va batre el rècord de participació

El passat diumenge 30 de gener va celebrar-se la XVI^a edició de la popular Marxa de Sant Pau, que va comptar amb el nombre de participants més important de la seva història: 885.

Del total dels 885 caminaires que hi van prendre part, cal destacar l'actuació d'en Joan Pera i de l'Enric Roig. Tots dos van arribar primers amb un temps d'una hora i dos minuts, seguits de David Pujolar, Joan Serra i Marc Roig.

Com ja és tradició, la Marxa va anar acompanyada d'un ambient festiu. Així, va tenir lloc la indispensable botifarrada per a tots els participants i una audició de sardanes interpretades per la Cobla Principal de Porqueres.

D'altra banda, aquest any, tant la ceràmica commemorativa de la Marxa, obra de l'artista santpolenca Mercè Vila, com la medalla que es va lliurar a cadascun dels marxaers participants a l'edició de l'any passat, estava dedicada a la façana de Can Coromines, futura seu de la Fundació Pere i Joan Coromines.

Joan Pera i Enric Roig: els primers de menjar-se la botifarra

Dia 4 - Arribada del Carnestoltes

Dies 5, 12, 19, 26 - Ball de Sardanes

Dissabte 4 de març
CARNESTOLTES:

- Pregó:a càrrec de Sa Majestat El Carnestoltes a la plaça de la Vila a les 21'30 h.
- Botifarrada a la Plaça de la Vila a les 22'00 h.
- Ball de carnestoltes amb la Orquestra Arcabuck a la Sala Polivalent a les 23'00 h.

Diumenge 5 de març

- RUA de carnaval a les 12'00.
- SARDANES a la Plaça Torrent Arrosser a les 13'00 h.
- DINAR al carrer Nou a les 14'00 h.

Diumenge 12 de març

- SARDANES a la Plaça Torrent Arrosser a les 13'00 h.

Divendres 17 de març

- Presentació del llibre: "La Història amagada. El segle XX a través de les àvies"
- Autores: Emma Aixalà i Patrícia Gabancho
- Presentació del llibre a càrrec de Josep Mª Espinàs, el qual també presentarà el seu llibre: "A peu pel País Basc".
- LLOC: Cafè El Centre

Diumenge 19 de març

- SARDANES a la Plaça Torrent Arrosser a les 13'00 h.

Divendres 24 de març

- XOU de carnaval a les 22'00 al Centre Cultural

Dissabte 25 de març

- XOU de carnaval a les 22'00 h al Centre Cultural

Diumenge 26 de març

- SARDANES a la Plaça Torrent Arrosser a les 13'00 h.
- XOU de Carnaval a les 18'00 h al Centre Cultural

Divendres 7 d'abril

- Inauguració del "Pipa Club Sant Pol"
- LLOC: Ca l'Hugas
- HORA: 10 de la nit

Dia 5 - Rua de Carnaval

Dia 5 - Dinar al carrer Nou

Telèfon 93 762 94 00

e-mail: incunart@incunart.com

Carrer de Mar,60 - Fax 93 762 94 06 - **08397 PINEDA DE MAR**

C/ Matas i Rodes, bloc 1 (local 12) - Fax 93 766 50 90 - **08370 CALELLA**

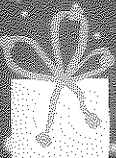
C/Esplanada, 8 - Fax 93 763 09 39 - **08396 ST. CEBRIÀ DE VALLALTA**

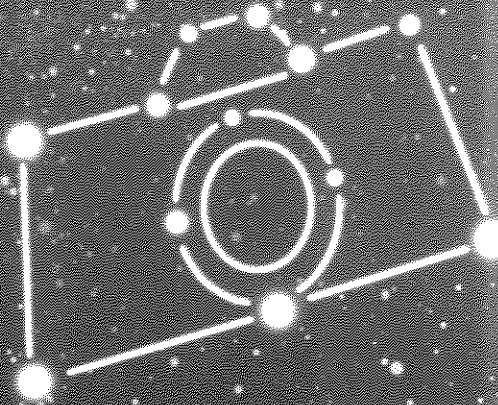
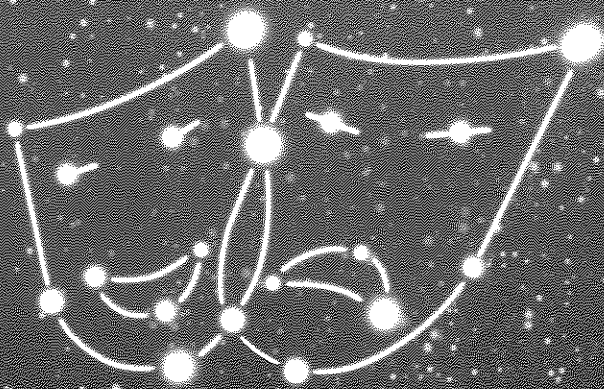
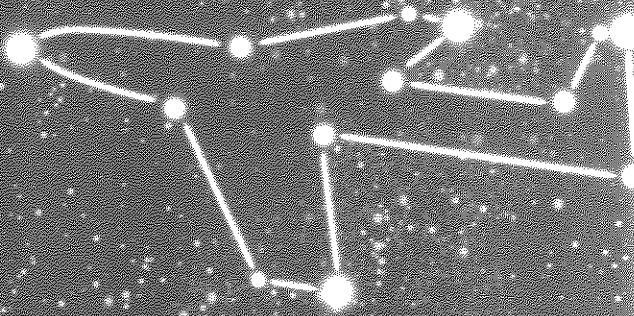
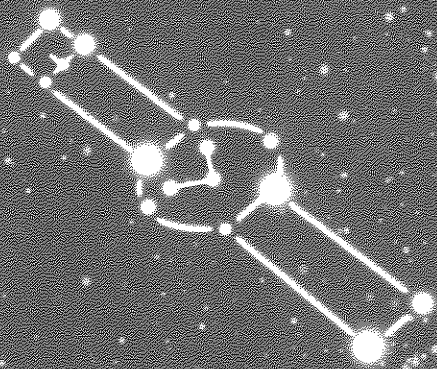
Polígon Industrial Ponent

C/ Sant Galderic, 23

08395 SANT POL DE MAR (Barcelona)

PUNTS ESTRELLA

Un univers de regals

Per acumular Punts Estrella només ha d'utilitzar la seva targeta de "la Caixa", on i quan vulgui. Així de fàcil i senzill: per cada 1.000 pessetes de compra, un punt; i, com més punts, millors seran els regals que podrà escollir del catàleg del nou programa Punts Estrella.

Rellotges, càmeres fotogràfiques, espectacles, viatges... Ara, les targetes de "la Caixa", a més a més de la comoditat i seguretat que li proporcionen, li permetran d'accedir a un univers de regals. Passi per qualsevol oficina de "la Caixa" a recollir el seu catàleg Punts Estrella.

"la Caixa"